

Vergaderjaar 2002–2003

22 112

Nieuwe Commissievoorstellen en initiatieven van de lidstaten van de Europese Unie

Nr. 282

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 21 augustus 2003

Overeenkomstig de bestaande afspraken heb ik de eer u hierbij tweeëntwintig fiches aan te bieden die werden opgesteld door de Werkgroep Beoordeling Nieuwe Commissievoorstellen (BNC):

1. Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van *voorschriften voor diervoederhygiëne*
2. Voorstel voor een Aanbeveling van de Raad over *kankerscreening*
3. Voorstel voor een Verordening van de Raad tot vaststelling van *herstelmaatregelen voor bepaalde kabeljauwbestanden*
4. Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 77/388/EEG wat betreft de *BTW op postale dienstverlening*
5. Mededeling van de Commissie; Naar een thematische strategie inzake *afvalpreventie en afvalrecycling*
6. Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement: *Geïntegreerd productbeleid – Voortbouwen op een milieugericht levenscyclusconcept*
7. Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement en het Europees Economisch en Sociaal Comité: *Een Europese strategie voor milieu en gezondheid*
8. Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement: *De hervorming van staatsbedrijven in ontwikkelingslanden* met bijzondere aandacht voor openbare voorzieningen: de noodzaak alle opties te beoordelen.
9. Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van richtlijn 77/388/EEG betreffende het gemeenschappelijk stelsel van *belasting over de toegevoegde waarde*, wat de procedure voor het treffen van afwijkende maatregelen alsmede de verlening van uitvoeringsbevoegdheden betreft.
10. Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's: *De sociale dimensie van de strategie van Lissabon versterken: de open coördinatie stroomlijnen op het gebied van de sociale bescherming*

11. Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement betreffende de samenwerking van de Europese Gemeenschap met derde landen: «*De aanpak van de Commissie inzake de toekomstige steun voor de ontwikkeling van de bedrijfssector*»
12. Voorstel voor een Verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende *financiële kwartaalrekeningen voor de overheid*.
13. Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's: *Interne Markt Strategie Prioriteiten 2003–2006*
14. Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende het *beheer van afval van de winningsindustrieën*
15. Voorstel voor een Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de algemene invoering en de interoperabiliteit van *elektronische tolheffingsystemen voor het wegverkeer* in de Gemeenschap.
16. Mededeling van de Commissie: Ontwikkeling van het *trans-Europese vervoersnetwerk: vernieuwende financieringsvormen* en interoperabele elektronische tolheffing.
17. Mededeling van de Commissie. *Investeren in onderzoek: Een actieplan voor Europa*
18. Mededeling van de Commissie over de betrekkingen *EU – Canada*
19. Mededeling betreffende de ontwikkeling van een *gemeenschappelijk beleid inzake illegale immigratie, mensensmokkel en mensenhandel, buitengrenzen en de terugkeer van illegaal verblijvende personen*
20. Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement, Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's: manieren om de economische ontwikkeling in het noordelijk deel van *Cyprus* te bevorderen en om het dichterbij de Unie te brengen.
21. Initiatief van de Helleense Republiek met het oog op de aanneming van een beschikking van de Raad houdende vaststelling van de *minimumaanduidingen voor signalisatie*.
22. Mededeling van de Commissie aan de Raad betreffende de *follow-up van het Witboek «Een nieuw elan voor Europa's jeugd»* – Voorstel tot gemeenschappelijke doelstellingen inzake participatie en informatie van jongeren naar aanleiding van de Resolutie van de Raad van 27 juni 2002 betreffende het kader voor Europese samenwerking in jeugdzaken

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
A. Nicolai

Titel:

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van voorschriften voor diervoederhygiëne

Datum Raadsdocument: 16 april 2003
Nr Raadsdocument: 8554/03
Nr. Commissiedocument: COM(2003)180 def
LNV i.o.m. VWS, BZ/OS, JUST, FIN,
Eerstverantwoordelijk ministerie: EZ

Behandelingstraject in Brussel:

Raadswerkgroep Landbouwvraagstukken, Landbouw- en Visserij raad

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

Achtergrond:

Het voorstel voor een nieuwe verordening is ter vervanging van Richtlijn 95/69/EG inzake erkenning- en registratie(voorwaarden) van (voor) diervoederbedrijven. Het voorstel vindt zijn oorsprong in diervoederveiligheidsaffaires als de BSE-crisis, de twee ernstige gevallen van dioxineverontreiniging en de verontreiniging van voedermiddelen en diervoeders met nitrofeen en hormonen. De Europese Commissie wil met deze verordening het juridisch instrumentarium uitbreiden, om:

- de veiligheid van alle soorten diervoeder te waarborgen (ook de nog wat minder intensief gereguleerde diervoeders);
- te bewerkstelligen dat alle diervoederbedrijven volgens geharmoniseerde hygiëne-voorschriften werken;
- de traceerbaarheid te verbeteren.

Het voorstel vloeit tevens voort uit het actieplan in het kader van het Witboek Voedselveiligheid¹ van de Commissie en geeft verdere uitvoering aan de voedselveiligheidsbeginselen die in het witboek zijn neergelegd.

Deze omvatten onder andere de volgende punten:

- een alomvattende, geïntegreerde aanpak, systematisch m.b.t. alle sectoren van de voederketen, inclusief de primaire productie («van boer tot bord»-principe);
- het leggen van de primaire verantwoordelijkheid voor de voeder- en voedselveiligheid bij de diervoederbedrijven en veehouders (en die voor controles en handhaving bij de bevoegde autoriteiten);
- voorwaarden voor traceerbaarheid van diervoeders en de ingrediënten daarvan;
- risicoanalyse als grondslag van het veiligheidsbeleid voor diervoeders.

Doelstelling:

De voorgestelde verordening dient ertoe bij te dragen dat een hoger beschermingsniveau voor de gezondheid van dieren, mens (consument van dierlijke producten) en milieu wordt bereikt. Daarnaast voorziet deze verordening in de registratie van praktisch alle bedrijfstypen in de diervoedersector. Dit moet leiden tot een efficiëntere uitvoering van de officiële controles op diervoederbedrijven door de bevoegde autoriteiten. Ook dient deze registratie een waarborg te leveren voor de traceerbaarheid van diervoeder(middelen) door de hele diervoederketen heen tot aan de eindgebruiker (veehouder).

Inhoud:

Het voorstel omvat voorschriften voor de waarborging van de veiligheid en geschiktheid van diervoeders bij de voortbrenging van alle soorten voeders en daarmee tevens de veiligheid van daarmee geproduceerd voedsel, aangevuld met voorschriften voor traceerbaarheid van de diervoeders en de ingrediënten daarvan. Alle diervoederbedrijven (inclusief

¹ Doc (1999)719, zie fiche in Kamerstukken II, 22 112, 145 d.d. 14-02-00.

veehouderijbedrijven die diervoeders telen of fabriceren, alsmede akkerbouwbedrijven die voor diervoederdoeleinden leveren aan andere dan lokale landbouwbedrijven) dienen zich bij de nationale bevoegde autoriteit te laten registreren.

De belangrijkste wijzigingen ten opzichte van de huidige «bedrijfs-erkenningenrichtlijn 95/69/EG» volgen hieronder.

- uitbreiding veiligheidswaarborgings-/hygiënevoorschriften en registratieplicht tot alle diervoederbedrijven (inclusief primaire agrarische bedrijven). Praktisch alle diervoederbedrijven komen onder de reikwijdte van de verordening te vallen en krijgen daarbij de verplichting om aan een set van hygiëne-verplichtingen te voldoen (alsmede aan goede sectorpraktijken) in alle stadia van productie en distributie (inclusief primaire agrarische bedrijven);
- invoering van de HACCP-beginselen¹: alle diervoederbedrijven – behalve in het stadium van de primaire productie van diervoeders – dienen te gaan werken conform deze beginselen;
- verplichting voor diervoederbedrijven tot financiële garanties ter dekking van bedrijfsrisico's: exploitanten van diervoederbedrijven moeten er door middel van een financiële garantie voor zorgen dat hun bedrijfsrisico's gedekt zijn, bijvoorbeeld via een verzekering. Het gaat hierbij in het bijzonder om de kosten als gevolg van het uit de handel nemen, behandelen en/of vernietigen van diervoeders en daarvan afkomstige levensmiddelen (die een ernstig risico voor de gezondheid van mens of dier en/of voor het milieu kunnen opleveren);
- diervoeders, inclusief voedermiddelen, uit derde landen, mogen uitsluitend komen van landen en bedrijven van «goedgekeurde lijsten». Naast diervoederadditieven, voormengsels en mengvoeders mogen met de nieuwe verordening voedermiddelen (diervoedergrondstoffen) slechts uit derde landen geïmporteerd worden wanneer deze afkomstig zijn van landen en bedrijven die de communautaire instemming hebben en voldoen aan de EG-hygiënenormen of daaraan gelijkwaardige normen.

Rechtsbasis van het voorstel: art. 37, lid 2 en art. 152, lid 4 onder b van het EG-verdrag.

Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement:

Raad: Gekwalificeerde meerderheidsbesluitvorming/EP: co-decisie

Instelling nieuw Comitologie-comité:

Permanent Comité voor de Voedselketen en Diergezondheid als regelgevend comité.

Subsidiariteit en proportionaliteit:

Positief, met name met het oog op de harmonisatie van het beschermingsniveau voor de gezondheid van mens (consument van dierlijke producten), dier en milieu via de veiligheidswaarborging van diervoeders. Het voorstel sluit nauw aan bij andere voorstellen op het gebied van voedselveiligheid en de controle op levensmiddelen en diervoeders.

Consequenties voor de EU-begroting:

€ 399 000 Deze raming omvat de kosten voor 3 permanente fte's en dienstreizen.

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger

Het voorstel kan voor wat betreft het bedrijfsleven vooral een verzwaring van organisatorische inspanningen en administratieve lasten met zich meebrengen voor bedrijven die nog niet zijn aangesloten bij de (Nederlandse) *Good Manufacturing/Managing Practice* + regeling resp. daarop aansluitende regelingen (zoals Keten Kwaliteit Melk, Integrale Keten

¹ Hazard Analysis and Critical Control Points.

Beheersing e.d.). Het gaat hierbij voor wat betreft de in Nederland actieve diervoederleveranciers om minder dan 10% (m.n. leveranciers van diervoedergrondstoffen). Voor andere schakels, m.n. de primaire sector, zal er een grotere variatie aan aanvullende organisatorische inspanningen en administratieve lasten aan de orde zijn.

In Nederland participeert dus reeds het overgrote deel van de diervoederleveranciers in de GMP+ regeling van het Productschap Diervoeders (PDV). In deze regeling wordt toepassing van de HACCP-principes voorgeschreven. Deze bedrijven worden (minimaal) jaarlijks vanwege de PDV-regeling bezocht voor controle. De wettelijke verplichting tot toepassing van het HACCP-systeem zal voor deze categorieën bedrijven hooguit een beperkte extra inspanning vragen. De bepaling betreffende een financiële garantie om werkzaam te mogen zijn zal extra financiële lasten met zich meebrengen.

Eventuele financiële gevolgen komen in beginsel ten laste van de begroting van het beleidsverantwoordelijke departement en controle-instanties. Momenteel wordt een eventuele substantiële lastenverzwaring voor de Rijksoverheid nog onderzocht. De Algemene Inspectie Dienst is gevraagd een uitvoeringstoets door te voeren. Indien de uitkomsten van deze toets bekend zijn en er meer duidelijkheid is ontstaan over de kosten die voor de Rijksoverheid uit deze verordening voortvloeien, zal indien nodig interdepartementaal nader over de Nederlandse positie worden overlegd.

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen/zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering):

Er dient voorzien te worden in een nationaal systeem van registratie en erkenning van diervoederbedrijven. De Kaderwet diervoeders voorziet in een basis daarvoor.

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum inwerkingtreding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid:

De verordening wordt van toepassing een jaar na bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling:

Nederland hecht belang aan deze uitbreiding van de bestaande «Bedrijfs-erkenningenrichtlijn diervoedersector 95/69/EG». De ervaring heeft geleerd dat het noodzakelijk is dat een hoger beschermingsniveau voor de gezondheid van mens (consument van dierlijke producten), dier en milieu wordt gerealiseerd, met name op het punt van waarborging van de veiligheid en geschiktheid van voedermiddelen (diervoedergrondstoffen). Verdere doorvoering van het toepassen van de HACCP-beginselen in diervoederbedrijven (zoals dat in Nederland reeds in gang is gezet) in uitgebreider internationaal verband, is belangrijk gelet op het zeer internationale aanvoerpatroon van diervoeder(middelen) en ten behoeve van verdere harmonisatie van veiligheidswaarborgingsniveau's bij dierlijke producten die eveneens zeer internationaal verhandeld worden. Ook in Codex-verband wordt toegewerkt naar Goede praktijken en HACCP-principes bij de voortbrenging van diervoeders en voedermiddelen. Nederland ondersteunt ten slotte het idee van een financiële waarborg. Hierbij moet wel de toegevoegde waarde van een juridische verplichting nader worden bezien.

Titel:

Voorstel voor een Aanbeveling van de Raad over kankerscreening

Datum Raadsdocument: 8 mei 2003
Nr Raadsdocument: 9138/03
Nr. Commissiedocument: COM(2003)230 def
Eerstverantwoordelijk ministerie: VWS i.o.m. FIN

Behandelingstraject in Brussel:

Raadswerkgroep Gezondheid, Raad Werkgelegenheid, Sociaal Beleid, Volksgezondheid en Consumentenzaken.

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

Dit voorstel beveelt de toepassing aan van optimale werkwijzen voor kankerscreening in alle lidstaten, bij voorkeur in navolging van Europese richtsnoeren. Het beoogt ook de rol van de Gemeenschap op dit belangrijke gebied van ziektepreventie nader te omschrijven.

Het voorstel richt zich op drie beproefde vormen van kankerscreening:

- op borstkanker (mammografie bij vrouwen van 50–69 jaar),
- op darmkanker (fecale occult bloedtest (FOBT) bij personen van 50–74 jaar) en
- op baarmoederhalskanker (uitstrijkje vanaf uiterlijk 30 jaar).

Daarnaast beoogt dit voorstel de uitwisseling van kennis over optimale uitvoering van screeningsprogramma's.

Rechtsbasis van het voorstel: Artikel 152, lid 4, EG Verdrag

Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement:

Raad: gekwalificeerde meerderheids; EP: co-decisie (art.251 EG)

Instelling nieuw Comitologie-comité: Neen

Subsidiariteit en proportionaliteit:

Het voorstel is in lijn met art 152, lid 4c. Het laat ruimte voor nationale besluiten, in dit geval om in Nederland voorlopig nog geen darmkanker-screening in te voeren.

Consequenties voor de EU-begroting: Geen.

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger:

Screening van borstkanker (kosten M€ 40) en baarmoederhalskanker (kosten M€ 23) is in Nederland al ca. 10 jaar ingevoerd, dus Nederland voldoet daarmee al aan deze Europese aanbeveling. Onmiddellijke invoering van darmkankerscreening zou een budget in dezelfde orde van grootte vergen, ten laste van de AWBZ. Hiertegenover staat dan wel een besparing op de kosten van de huidige niet-programmatisch uitgevoerde, «opportunistische» diagnostiek. Eventuele meerkosten dienen te worden opgevangen binnen beschikbare middelen.

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen/zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering): N.v.t.

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling:

Er ligt een document voor inzake kankerscreening van de Commissie. De aanbevelingen stemmen overeen met het Nederlandse beleid en praktijk inzake bevolkingsonderzoek voor wat betreft borstkanker en baarmoederhalskanker.

Nederland neemt met betrekking tot twee van de drie bevolkingsonderzoeken waarover het voorstel van de Raad «screening for cancer» gaat reeds een vooraanstaande positie in Europees verband in. De screenings zijn in Nederland goed georganiseerd, kennen een goede opkomst (borstkanker: 80% en baarmoederhalskanker: 65%) en de jaarlijkse evaluaties laten goede resultaten zien die ook internationaal de aandacht trekken.

Nederland is van mening dat het een behatenswaardig document is dat met betrekking tot screening van borstkanker en baarmoederhalskanker het Nederlandse beleid volledig ondersteunt. Met betrekking tot de methode van darmkankerscreening doet zich een keuzemogelijkheid voor tussen de door de Commissie aanbevolen FOBT (onderzoek naar occult bloed in de ontlasting) en endoscopische screening door middel van flexibele sigmoïdoscopie of colonoscopie, dan wel virtuele colonoscopie door middel van spiraal-computertomografie (CT)-scanning. De kosten-batenverhoudingen van de diverse technieken laten zich gunstig aanzien maar verdienen volgens de Gezondheidsraad (Signalement «Bevolkingsonderzoek naar dikkedarmkanker», GR2001/01) nog nader onderzoek. Bij de keuze dient nadrukkelijk meegewogen te worden welke methode de beste kosten-batenverhouding kent. Verder zal nog empirisch en modelmatig onderzoek nodig zijn naar de meest geëigende screeningsstrategie, de verwachte deelnamegraad, de organisatorische opzet, de follow-up en het beslag op menskracht en voorzieningen. Gelet hierop waarschuwt Nederland voor overhaaste stappen met betrekking tot darmkankerscreening en pleit voor nadere bestudering van het genoemde GR-advies.

Fiche 3: Verordening herstelmaatregelen kabeljauwbestanden

Titel:

Voorstel voor een Verordening van de Raad tot vaststelling van herstelmaatregelen voor bepaalde kabeljauwbestanden

<i>Datum Raadsdocument:</i>	8 mei 2003
<i>Nr Raadsdocument:</i>	9081/03
<i>Nr Commissiedocument:</i>	COM(2003)237 def.
<i>Eerstverantwoordelijke ministerie:</i>	LNV i.o.m. VROM

Behandelingstraject in Brussel: Raadswerkgroep Visserij, Landbouw en Visserij Raad

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel

Sinds 2001 wordt door de Raad en de Commissie gewerkt aan het herstel van de kabeljauwbestanden in en rondom de Noordzee; door middel van een tijdelijke sluiting van delen van de Noordzee; door middel van technische maatregelen; en door middel van een tijdelijk inspanningsregime in 2002 voor de kabeljauw en daaraan gerelateerde visserij.

Het voorliggende voorstel vloeit voort uit de eerdere voorstellen ten aanzien van bepaalde bestanden van kabeljauw en heek. Tevens geeft de Commissie met dit voorstel gehoor aan het verzoek van de Visserijraad van december 2002 om een voorstel te doen voor een definitief herstel-

plan ter vervanging van de tijdelijke maatregelen van Bijlage XVII van de TAC's (Total Allowable Catches) -en quotaverordening (Vo 2341/2002) Doel van het voorliggende definitieve herstelplan is het herstel van de kabeljauwbestanden tot de in het voorstel gedefinieerde streefniveaus binnen een periode 5 á 10 jaar. Het betreft bestanden in (1) het Kattegat, (2) de Noordzee, het Skagerrak en het oostelijk deel van het Kanaal, (3) ten westen van Schotland en (4) de Ierse Zee.

De herstelstrategie bestaat uit twee aan elkaar gerelateerde beheers-instrumenten:

Toegestane vangsthoeveelheden: De TAC's worden jaarlijks vastgesteld overeenkomstig een jaarlijkse groeistrategie voor het bestand van 30%.

Daarbij gelden als beperkingen, dat:

- a) de TAC niet mag leiden tot een visserijsterfte boven het zogenaamde voorzorgsniveau;
- b) als het bestand zich onder de limiethoeveelheid bevindt, de TAC lager wordt vastgesteld; en
- c) de TAC niet meer dan 15% mag afwijken van de voorgaande TAC.

Visserij-inspanning: De beperking van de visserij-inspanning (zeedagen) wordt als volgt vastgesteld: op de in het verleden (2000–2002) gerealiseerde visserij-inspanning wordt een korting toegepast die evenredig is met de voorziene verlaging van de TAC ten opzichte van de TAC in dat verleden. Deze korting wordt over de lidstaten verdeeld overeenkomstig het aandeel in de totale kabeljauwproductie (aanvoer). Ook de efficiency van de verschillende vloten wordt hierin betrokken. Lidstaten kennen de hun toegekende totale visserij-inspanning naar eigen inzichten aan hun vaartuigen toe.

Het voorstel wordt gecompliceerd met een aantal voorzieningen op het terrein van de handhaving, controle en inspectie, die ook al deel uitmaken van het tijdelijke inspanningsregime van december 2002.

Rechtsbasis van het voorstel: Artikel 37 EG-verdrag

Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement:

Raadsbesluit met gekwalificeerde meerderheid – Raadpleging EP

Instelling nieuw Comitologie-comité: Geen

Subsidiariteit en proportionaliteit

Positief; het Gemeenschappelijk Visserijbeleid is exclusieve bevoegdheid van de Gemeenschap.

Consequenties voor de EU-begroting: Geen

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger:

Er zijn geen financiële gevolgen voorzien. Het uit de verordening volgende gewijzigde beleid moet nationaal toegepast worden, met een nieuw administratief en een toekenningssysteem voor zeedagen, alsmede toegevoegde handhavingstaken op het terrein van inspanningsbeheersing. Omvang van de gevolgen (in fte's) is nog niet te schatten.

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen/zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering):

Het vigerende inspanningsregime dient te worden aangepast aan nieuwe regelgeving.

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum inwerkingtreding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid:

Inwerkingtreding beoogd per 1 januari 2004

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling

Nederland onderstreept vanuit de verantwoordelijkheid voor duurzame visserij en bestandsbeheer het belang van meerjarige herstelplannen voor genoemde visbestanden.

De Nederlandse visserij richt zich met name op platvis en vangt in beperkte mate kabeljauw bij. Het Nederlandse aandeel in de totale kabeljauwvisserij is beperkt. De Nederlandse rondvisvloot (die onder meer gericht op kabeljauw vist) kan door de herstelmaatregelen in zijn economische ontwikkeling worden getroffen, wat tot verlies van werkgelegenheid kan leiden. Dit eventuele verlies, dat beperkt zal zijn gezien de zeer kleine omvang van de rondvisvloot, zal echter geaccepteerd moeten worden gezien de urgente noodzaak van herstel van het kabeljauwbestand.

In het licht van de verwachting dat herstel van de bestanden vijf tot tien jaar zal vergen, acht Nederland een meerjarige strategie ten behoeve van dit herstel en duurzaam beheer van de kabeljauwbestanden in de betreffende gebieden van groot belang. Gezien de beperkte resultaten van de beheersstrategie hoofdzakelijk gebaseerd op vangstmogelijkheden, steunt Nederland het principe van een combinatie van dit beheersinstrument met toepassing van beperking van de visserij-inspanning, om de visserijsterfte effectief te reduceren.

Nederland is bereid tot een effectieve bijdrage aan het herstel van de kabeljauwbestanden. Daarbij is het uitgangspunt dat de bijdrage van de verschillende vloten proportioneel moet zijn en in evenredige verhouding dient te staan met het aandeel van die vloten in de kabeljauwproductie. Dit betekent dat de Nederlandse platvisvloot (die beperkt kabeljauw bijvangt) niet onevenredig dient te worden gelimiteerd in haar visserijmogelijkheden..

Fiche 4: Richtlijn BTW postale dienstverlening

Titel:

Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 77/388EEG wat betreft de BTW op postale dienstverlening

<i>Datum Raadsdocument:</i>	7 mei 2003
<i>Nr Raadsdocument:</i>	9060/03
<i>Nr. Commissiedocument:</i>	COM(2003)234 def.
<i>Eerstverantwoordelijk ministerie:</i>	FIN i.o.m. EZ

Behandelingstraject in Brussel: Raadswerkgroep Belastingvraagstukken; EcoFin Raad.

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

Op basis van de huidige richtlijn zijn openbare postdiensten nu vrijgesteld van BTW volgens door de lidstaten vastgestelde criteria; particuliere postdiensten zijn belast naar het algemeen tarief. Via de voorgestelde richtlijnwijziging wordt dit verschil weggenomen: in de toekomst geldt altijd belastingheffing, in beginsel naar het algemene tarief, maar de lidstaten kunnen het verlaagde tarief toepassen op postzendingen tot 2 kg om prijsstijgingen voor particulieren te voorkomen. Zo ontstaat nationaal en op de hele interne markt een *level playing field*.

Rechtsbasis van het voorstel: artikel 93 EG-verdrag

Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement:
Raad: eenparigheid; EP: raadpleging

Instelling nieuw Comitologie-comité: nee

Subsidiariteit en proportionaliteit:

Subsidiariteit: positief. Voor wijzigingen in het BTW-systeem is de Gemeenschap bij uitsluiting bevoegd. Waar nodig laat het voorstel keuzemogelijkheden aan de lidstaten (toepassing van het verlaagde tarief).

Proportionaliteit: positief. Het beoogde doel – het verder harmoniseren van de BTW-behandeling van postdiensten – kan niet anders dan met een richtlijn worden bereikt.

Consequenties voor de EU-begroting:

In het Financieel memorandum bij het voorstel stelt de Commissie dat de gevolgen licht positief zullen zijn voor de EU-begroting, maar dat een raming zeer moeilijk te maken is. Het is volgens de Commissie uiterst moeilijk om alle variabelen die het nettoresultaat beïnvloeden te kwantificeren. Bovendien zijn er geen betrouwbare statistieken voorhanden.

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger:

Als wordt gekozen voor het verlaagde BTW-tarief zijn er waarschijnlijk geen financiële gevolgen. De opbrengst van het verlaagde tarief valt weg tegen het recht op aftrek van voorbelasting dat de openbare postdiensten krijgen. Op dit moment hebben zij dit recht niet omdat hun diensten zijn vrijgesteld. De administratieve gevolgen voor het bedrijfsleven zijn beperkt.

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale

agentschappen/zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering): Implementatie in Wet op de Omzetbelasting 1968; geen agentschappen; geen notificatieverplichtingen; geen handavings- of sanctioneringsbepalingen.

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum inwerking treding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid:

Nog niet ingevuld

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling:

Het wegnemen van concurrentiedistorsies is een goede zaak; vanuit die optiek kan Nederland het voorstel in beginsel steunen. Aandachtspunt is dat dit niet moet leiden tot kostenstijging voor particulieren.

Fiche 5: Mededeling afvalstrategie

Titel:

Mededeling van de Commissie; Naar een thematische strategie inzake afvalpreventie en afvalrecycling

Datum Raadsdocument:

5 juni 2003

Nr Raadsdocument:

10113/03

Nr. Commissiedocument:

COM(2003)301 def

Eerstverantwoordelijk ministerie:

VROM i.o.m. EZ, FIN, LNV

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

De mededeling beoogt een bijdrage te leveren aan de ontwikkeling van een thematische strategie voor afval-preventie en -recycling en vormt het vertrekpunt voor een inspraakproces voor belanghebbenden. In de mededeling worden de volgende beleidstekorten in Europees afvalbeleid en regelgeving genoemd:

- implementatie van bestaande regelgeving door lidstaten schiet te kort;
- onvoldoende resultaten op het gebied van afvalpreventie;
- versnipperd beleid en regelgeving voor recycling;
- onvoldoende harmonisatie van nationaal afvalbeleid en -regelgeving;
- regelgeving kent aantal onduidelijkheden en is te complex.

De mededeling geeft een aanzet voor een strategie om de beleidstekorten aan te pakken.

Op de volgende punten wordt inbreng van belanghebbenden (lidstaten, decentrale overheden, bedrijfsleven en milieubeweging) gevraagd:

Doelstellingen voor afvalpreventie

Geconstateerd wordt dat voordat doelstellingen kunnen worden bepaald, beter inzicht in de totale afvalproductie, de verklarende factoren en effectieve instrumenten nodig is. Dit dient in samenhang met verwante beleidsterreinen te gebeuren, zoals milieubeleid voor producten, industrie en gevaarlijke stoffen. Aan belanghebbenden wordt onder andere advies gevraagd over hoe doelstellingen te bepalen en welke effectieve instrumenten ingezet kunnen worden.

Doelstellingen voor afvalrecycling

Aan belanghebbenden wordt gevraagd voor- en nadelen aan te geven van verschillende typen doelstellingen, te weten doelstellingen op EU-niveau, nationaal niveau, materiaal of afvalproductgericht, bindend of indicatief.

Instrumenten voor afvalrecycling

Gesteld wordt dat het gebruik van economische en marktconforme instrumenten het beste perspectief biedt voor het stimuleren van afvalrecycling. De Commissie heeft het voornemen om het gebruik van het instrument stortbelasting tussen de lidstaten te gaan coördineren. De visie van belanghebbenden wordt onder andere gevraagd op de instrumenten producenten-verantwoordelijkheid, stortverboden, verhandelbare certificaten en diftar¹.

Level playing field voor afvalrecycling

Verschillende mogelijkheden worden voorgelegd om de harmonisatie van beleid- en regelgeving in de lidstaten te verbeteren, zoals vergroten van de reikwijdte van de Richtlijn IPPC (96/61), kwaliteitseisen in de bijlagen IIA en IIB van de Kaderrichtlijn afval (75/442) over afvalverwerkingsprocessen en richtlijnen met milieu-eisen voor de verwerking van specifieke afvalcategorieën.

Verduidelijken en vereenvoudigen regelgeving

De vraag wordt gesteld op welke punten de Europese afvalregelgeving vereenvoudigd kan worden. Inbreng wordt gevraagd voor vereenvoudiging van het begrip afvalstof, nuttige toepassing, verwijdering, in- en uitvoer van afval en gebruik van algemene regels in plaats van vergunningen.

¹ Diftar is de afkorting van tariefdifferentiatie en houdt in dat burgers afvalstoffenheffing betalen afhankelijk van de hoeveelheid en eventueel de wijze waarop het afval wordt aangeboden en/of de afvalcategorie. Er bestaan tal van systemen, bijvoorbeeld wegen, speciale «dure» zaken, al dan niet verschillende tarieven voor restafval en hergebruikbaar afval, enz. Voordelen: afvalpreventie en meer afvalscheiding ten behoeve van hergebruik. Nadelen: ontwijkgedrag, zwerfafval/illegale afvaldump, afvaltoerisme bijvoorbeeld naar bedrijven of buurgemeenten. De mate waarin de voor- en nadelen optreden is afhankelijk van lokale omstandigheden, zoals het systeem, de kosten(verschillen), wijktipe, stedelijkheidsklasse, inbedding in communicatie, enz.

Rechtsbasis van het voorstel: n.v.t. (mededeling)

Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement: n.v.t. (mededeling)

Instelling nieuw Comitologie-comité: n.v.t. (mededeling)

Subsidiariteit en proportionaliteit: n.v.t. (mededeling)

Consequenties voor de EU-begroting: geen

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger:
Geen gevolgen voor de Rijksbegroting voorzien.

Het per saldo effect op de administratieve lasten is nog niet goed in te schatten. Hiervoor moet bijvoorbeeld duidelijk zijn welke instrumenten uiteindelijk worden gekozen. In deze aanloopfase tot een strategie is dat nog niet bekend. Het streven van Nederland is de administratieve lasten in de afvalmarkt te verminderen, ook omdat dit de markt voor nuttige toepassing kan versterken. Het belangrijkste instrument is harmonisatie, een belangrijk onderdeel in de mededeling. In een geharmoniseerde afvalmarkt kan de sturing van in- en uitvoer van afval vervallen (geen eco-dumping risico's meer) en kunnen bezwaar- en beroepsprocedures als gevolg van verschillen tussen regelgeving in lidstaten worden voorkomen. Verder levert verbetering van nuttige toepassing van afval, het belangrijkste doel van het Nederlandse en Europese afvalbeleid, minder administratieve lasten op. Het veroorzaakt immers minder milieudruk en vereist derhalve minder regelgeving en handhaving. Zo zijn op dit moment vele niet-gevaarlijke afvalstoffen al vrijgesteld van vergunningen voor in- en uitvoer. Dit zal in de toekomst alleen maar toenemen. Verbetering van de implementatie van bestaande regelgeving, een speerpunt van de mededeling, zal voor verschillende lidstaten een toename van administratieve lasten veroorzaken. Voor andere landen, waaronder Nederland, geldt dat echter niet, omdat de meeste regelingen al zijn geïmplementeerd (zoals richtlijnen storten, verbranden, autowrakken, wit- en bruin-goed, enz.). Ook de voorgestelde nieuwe regelingen (bio-afval, stortverboden, bouw- en sloofafval, stortbelasting) zijn grotendeels een Europese vertaling van regelgeving die in veel lidstaten, waaronder Nederland, al (jaren) praktijk is.

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen/zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering): Uit deze mededeling volgen geen directe consequenties voor de nationale regelgeving.

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum inwerking treding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid: n.v.t.

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling:
Korte en middellange termijnbeleid.

De afvalmarkt internationaliseert in hoog tempo en uitspraken van het Europees Hof van Justitie perken de beleidsruimte voor lidstaten om zelf afvalbeleid en -regelgeving te maken steeds verder in. Beide ontwikkelingen maken harmonisatie van afvalbeleid en -regelgeving tussen lidstaten noodzakelijk om een continue, toereikende en hoogwaardige afvalverwijderingsstructuur te kunnen blijven garanderen. Nederland heeft daarom in het Landelijk afvalbeheerplan 2002–2012 ingezet op het realiseren van een gelijk speelveld voor afvalbeheer in de EU met een

hoog milieubeschermingsniveau. Immers, de aanzuigende werking van goedkope en laagwaardige afvalverwerking zijn niet meer aan de orde als in de hele EU vergelijkbare afvalregelgeving geldt. De mededeling biedt aangrijpingspunten om de realisatie van bovenbeschreven Nederlandse beleidslijn dichterbij te brengen. De algemene reactie op de mededeling is daarom positief.

Lange termijnbeleid

In het lopende project «Toekomstig afvalbeleid» ontwikkelt VROM een nieuwe lange termijnvisie op het afvalbeleid. In deze visie zou de (afval-)markt uiteindelijk zelf voor vrijwel alle afval een nuttige toepassing moeten vinden, zonder gedetailleerde wetgeving of sturing door de overheid (zoals gesloten landsgrenzen, extra administratieve verplichtingen voor afval of andere marktbeperkingen zoals aanbestedingen acceptatieverplichtingen, geen vrije toetreding, enz.). Europese randvoorwaarden aan die markt moeten zorgen dat vrijwel alle afval wordt hergebruikt of omgezet in waardevolle grond- en brandstoffen. Ook op dit punt blijkt dat de onderwerpen uit de mededeling uitstekende aangrijpingspunten biedt om met deze Nederlandse beleidslijn verder te komen.

Fiche 6: Mededeling Geïntegreerd productbeleid (IPP)

Titel:

Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement

– Geïntegreerd productbeleid – Voortbouwen op een milieugericht levenscyclusconcept

<i>Datum Raadsdocument:</i>	23 juni 2003
<i>Nr Raadsdocument :</i>	10801/03
<i>Nr. Commissiedocument:</i>	COM(2003)302 def
<i>Eerstverantwoordelijke ministerie:</i>	VROM i.o.m. EZ, FIN, LNV, BZ, IPO

Behandelingstraject in Brussel: Raadwerkgroep Milieu, Milieuraad

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

De mededeling over IPP (geïntegreerd productenbeleid) is de opvolger van het Groenboek over IPP, dat in februari 2001 verscheen.¹ In eerste instantie zou het Groenboek worden opgevolgd door een Witboek, maar het verschijnen hiervan werd meerdere malen uitgesteld. De Commissie deelde eind 2002 mede dat een mededeling de opvolger zou worden. Het Groenboek stelde een strategie voor om productgericht milieubeleid aan te scherpen en beter te richten op de bevordering van de ontwikkeling van een markt voor groenere producten. Centrale vraag is hoe de ontwikkeling van groenere producten en de interesse ervoor van consumenten het efficiëntst kan worden bereikt.

Het belangrijkste doel van IPP is het terugdringen van de milieueffecten van producten tijdens hun hele levenscyclus, waarbij zo nodig gebruik wordt gemaakt van een marktgestuurde benadering waarin de zorg om het concurrentievermogen is geïntegreerd.

De mededeling geeft aan waarom een productendimensie voor milieubeleid nodig is, zet de IPP-benadering uiteen, benoemt de leidende beginselen van de EU-strategie inzake IPP en schetst wat de Commissie zal doen ter bevordering van de IPP-benadering.

De Commissie richt zich op twee onderling verbonden acties:

- 1). Het vaststellen van de kadervoorwaarden voor continue milieuverbetering van alle producten in alle fasen van hun levenscyclus (productie-, gebruiks- en afvalfase), via:
 - a) Het creëren van het juiste economisch en juridische raamwerk
 - b) Het bevorderen van de toepassing van het levenscyclusconcept

¹ Zie fiche in Kamerstukken II, 22 112, 190 dd. 20-03-01.

- c) Het geven van informatie aan consumenten om te kunnen beslissen
- 2). Het ontwikkelen van een aanpak voor producten waar de meeste milieuwinst valt te behalen.
- IPP past in het kader van duurzame ontwikkeling. Duurzame ontwikkeling kent drie pijlers: people, planet en profit. IPP focust, met name om praktische redenen, op de milieu-impact van producten en geeft daarmee invulling aan de pijler «planet». De Commissie heeft aangegeven dat ook de andere «p's» in de toekomst tot de mogelijkheden van IPP zullen behoren.

Rechtsbasis van het voorstel: n.v.t. (mededeling)

Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement: n.v.t. (mededeling)

Instelling nieuw Comitologie-comité: n.v.t. (mededeling)

Subsidiariteit en proportionaliteit: n.v.t. (mededeling)

Consequenties voor de EU-begroting: Geen

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger: Geen.

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen/zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering):
Het voorstel heeft geen directe gevolgen voor de Nederlandse regelgeving. In bijlage II van de mededeling beschrijft de Commissie een aantal *mogelijke* taken en verantwoordelijkheden van belanghebbenden. Vanaf eind 2006 wil de Commissie de lidstaten een (vrijwillig) verslag vragen met de voorgenomen maatregelen en de vooruitgang die lidstaten boeken bij de implementatie van de IPP-benadering.

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum inwerkingtreding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid: n.v.t.

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling:
Nederland heeft sinds 1993 veel ervaring opgedaan met productenbeleid en is altijd voorstander geweest van een Europese strategie. Een Europese strategie biedt kansen om beleid gericht op het verminderen van milieubelasting van producten binnen EU te bevorderen. Dit is met name van belang omdat producten nu eenmaal niet alleen binnen de eigen landsgrenzen worden geproduceerd en verhandeld. Het merendeel van de in Nederland geproduceerde producten, met name chemische en landbouwproducten, wordt in het buitenland verkocht, terwijl ongeveer 80% van de producten die de Nederlandse consument aanschafft uit het buitenland komt. Daarom is het voor Nederland van belang dat een Europese strategie voor productenbeleid wordt geformuleerd. Nederland waardeert en ondersteunt dan ook de in de mededeling neergelegde strategie. Een Europese strategie legitimeert daarnaast het werken aan geïntegreerd productenbeleid in Nederland.

Titel:

Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement en het Europees Economisch en Sociaal Comité: Een Europese strategie voor milieu en gezondheid

Datum Raadsdocument: 19 juni 2003
Nr Raadsdocument: 10676/03
Nr. Commissiedocument: COM(2003)338 def
Eerstverantwoordelijk ministerie: VROM i.o.m. VWS, FIN, BZ, IPO

Behandelingstraject in Brussel: Raadswerkgroep Milieu, Milieuraad

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

Mogelijke gezondheidsrisico's van milieufactoren vormen de basis voor een groot deel van het milieubeleid in de EU. Veel milieu- en gezondheidsproblemen zijn inmiddels met succes aangepakt, maar er blijft nog veel te doen. Vooral de samenhang tussen diverse milieuproblemen is relatief onderbelicht. Gezien de grootte en complexiteit van milieu- en gezondheidsvraagstukken acht de Commissie een nieuwe aanpak noodzakelijk. De doelstellingen van de strategie zijn beperking van de gezondheidsschade door milieurisico's, het voorkomen van nieuwe bedreigingen en versterking van het EU beleid op dit terrein. In het voorstel wordt een kort overzicht gegeven van de belangrijkste bestaande ontwikkelingen in de EU. Tevens wordt een aanzet voor de nieuwe strategie gegeven.

Deze EU-strategie kan niet los worden gezien van de ontwikkelingen in de WHO en in de afzonderlijke landen. Zoals afgesproken op de Ministeriele Conferentie van de WHO in Helsinki (1994), hebben de meeste Europese landen inmiddels een National Environmental Health Action Plan (NEHAP) opgesteld. In 2004 organiseert de WHO de volgende Ministeriele Conferentie. De agenda voor deze conferentie sluit nauw aan bij de onderwerpen in het EU-voorstel.

Rechtsbasis van het voorstel: n.v.t. (mededeling)

Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement: n.v.t. (mededeling)

Instelling nieuw Comitologie-comité: n.v.t. (mededeling)

Subsidiariteit en proportionaliteit: n.v.t. (mededeling)

Consequenties voor de EU-begroting:

Geen. De Europese strategie voor milieu en gezondheid beoogt vooral allerlei lopende onderzoeks- en beleidsprogramma's te integreren. Eventuele acties voortvloeiend uit deze mededeling hebben mogelijk wel consequenties voor de EU-begroting. Hierbij gaat het met name om een gedetailleerd actieplan met doelstellingen en activiteiten voor 2004–2010 dat de Commissie in het voorjaar van 2004 zal presenteren. Verder is de Commissie voornemens in 2003 een adviesgroep Milieu en Gezondheid in te stellen. Er zullen ook technische werkgroepen worden opgericht.

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger:

Uit de mededeling wordt dit niet direct duidelijk. Evt. financiële consequenties komen ten laste van de begroting van de betrokken beleidsverantwoordelijke departementen.

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen/zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering):

Geen directe gevolgen voor de nationale regelgeving, zie hiervoor.

In de mededeling wordt wel verwezen naar aankomend beleid en wetgeving voor specifieke onderdelen, zo is de commissie van plan om in 2003 voorstellen voor wetgeving te ontwikkelen voor het vaststellen van milieu-kwaliteitsnormen en maatregelen voor emissiebeperking voor stoffen die krachtens de kaderrichtlijn inzake water prioriteit hebben. Deze voorstellen zijn echter geen onderdeel van de strategie.

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum inwerking treding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid: n.v.t.

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling:

Nederland staat in beginsel positief ten opzicht van het voorstel van de Commissie.

De doelstellingen van de strategie om gezondheidsschade door milieurisico's te beperken, nieuwe bedreigingen te voorkomen en het EU beleid op dit terrein te versterken, sluiten zeer goed aan op het Nederlandse beleid. Naar aanleiding van het NMP4 is in april 2002 het Actieprogramma Gezondheid en Milieu door de Ministeries van VROM en VWS ontwikkeld.

Wel zijn er verschillende kritische kanttekeningen te plaatsen bij de mededeling zoals deze nu door de Commissie is gepubliceerd:

1. Van verschillende onderdelen van de strategie, zoals het integrale milieu en het gezondheid monitoring en respons systeem en indicatoren voor milieu en gezondheid, wordt de ontwikkeling door de WHO gestimuleerd en in samenwerking met lidstaten ontwikkeld in voorbereiding op de 4e Ministeriele Conferentie over Milieu en Gezondheid (Boedapest, 2004). Belangrijk is dat de activiteiten van de EU en de WHO op deze onderdelen worden geïntegreerd. De Commissie zou moeten aangeven hoe afstemming tussen beide trajecten kan worden bereikt en op welke wijze dit kan leiden tot een gezamenlijk monitoring en respons systeem in de toekomst.
2. De Commissie meldt de ontwikkeling van een EU Bio-monitoring framework voor kinderen. Nederland is geen voorstander van een dergelijke versmalling van de strategie tot kinderen.
3. In de mededeling worden pilot projecten voorgesteld voor dioxinen, PCB's, zware metalen en hormoonverstorende stoffen. Op dit moment zijn dit niet de belangrijkste problemen als het gaat over Milieu en Gezondheid. Bovendien is er al relatief veel bekend over deze stoffen. Nederland pleit daarom voor pilots die worden opgezet rond onderwerpen waarover minder bekend is en waar mogelijk meer gezondheidswinst te boeken is zoals de fysieke en sociale leef-omgevingskwaliteit en succesfactoren voor implementatie.
4. In de strategie worden de risicobelevingsaspecten en de communicatie hierover richting burgers, bedrijfsleven, maatschappelijke organisaties en andere overheden niet geadresseerd. Nederland is voorstander van uitbreiding van de strategie met een hoofdstuk over risicobeleving en risicocommunicatie.

Titel:

Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement: De hervorming van staatsbedrijven in ontwikkelingslanden met bijzondere aandacht voor openbare voorzieningen: de noodzaak alle opties te beoordelen.

Datum Raadsdocument: 12 juni 2003
Nr Raadsdocument: 10469/03
Nr. Commissiedocument: COM(2003)326 def
Eerstverantwoordelijk ministerie: BZ i.o.m. EZ, FIN, VROM

Behandelingstraject in Brussel:

De mededeling zal in de Raadswerkgroep voor ontwikkelingssamenwerking worden besproken. Het voornemen is om vervolgens Raadsconclusies over dit onderwerp aan te nemen in de RAZEB.

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

De mededeling beoogt een actievere rol voor de EU in de discussie over de hervorming van staatsbedrijven in ontwikkelingslanden, met name waar het gaat om openbare voorzieningen. De Commissie geeft in haar mededeling het belang aan van een zorgvuldige afweging van alle opties alvorens de keuze wordt gemaakt voor een bepaalde vorm van hervorming. Bovendien pleit zij voor een transparante wijze van implementatie. Achterliggende gedachte is dat de verbetering van de prestatie van staatsbedrijven een groot positief effect kan hebben op armoedebestrijding, de hoofddoelstelling van de Europese ontwikkelingssamenwerking. De Commissie stelt goed geëquipeerd te zijn voor een actieve rol op dit onderwerp, gezien de grote praktijkervaring waarover zij beschikt in het combineren van economische liberalisering en publieke belangen. Delegaties van de Commissie in ontwikkelingslanden dienen een actieve rol te hebben in de beleidsdialoog op dit onderwerp.

De Commissie heeft een (principiële) neutraal standpunt wat betreft eigendomsstructuren (publiek/ privaat/ «OPP», «openbaar particulier partnerschap», in Nederland beter bekend als «PPS» – publiek-private samenwerking). Het begrip «PPS» dekt een heel scala aan contractvormen tussen publieke opdrachtgever en private dienstverlener. De praktijk wijst uit, zo schrijft de Commissie in haar mededeling, dat het onmogelijk is de ene of andere optie onvoorwaardelijke als de «beste» te benoemen. Zij pleit er juist voor om per situatie objectief alle opties te onderzoeken, en voor die optie te kiezen die het best tegemoetkomt aan de behoeften (en beperkingen) van het betreffende land.

De Commissie stelt een aantal stappen voor die doorlopen zouden moeten worden om te komen tot een succesvolle hervorming van staatsbedrijven:

- Overheden moeten hun doelstellingen duidelijk omschrijven om een afweging te kunnen maken. Het is een politiek proces om te bepalen welke doelstelling(en) in een bepaalde situatie prioritair is: bijvoorbeeld kwaliteit van de dienstverlening, toegankelijkheid, financieel gewin, of werkgelegenheid.
- Als de doelstellingen duidelijk zijn geformuleerd, moeten alle beschikbare opties (herstructurering publieke sector, PPS-constructies, volledige privatisering) bekeken worden en het effect van elke optie op de eerder gekozen doelstellingen onderzocht worden.
- Transparantie bij zowel ontwerp als uitvoering van de hervormingen.
- Het scheppen van een gunstig ondernemingsklimaat (macro-economische stabiliteit, transparant en voorspelbaar belastingstelsel,

handhaving van een rechtsstaat door een onafhankelijke rechterlijke macht). In het verlengde hiervan worden genoemd: de introductie van concurrentie. Binnen bepaalde sectoren is dit moeilijk zoals riolering, elektriciteitsdistributie, en watervoorziening. In deze gevallen kan gedacht worden aan concurrentie over de markt, dwz competitie om een bepaalde monopoliepositie te verwerven, in plaats van concurrentie binnen de markt; hervorming van de financiële sector; en het opzetten van toezichthoudende instanties.

- Het voorzien van het contract van een duidelijke «pro-poor focus». (bijvoorbeeld door doelstellingen opnemen mbt het aantal af te leveren wateraansluitingen, gerichte subsidieprogramma's om het effect van tariefverhogingen te verzachten).

Rechtsbasis van het voorstel: n.v.t. (mededeling)

Besluitvormingsprocedure en rol EP: n.v.t. (mededeling)

Instelling nieuw Comitologie-comité: n.v.t. (mededeling)

Subsidiariteit en proportionaliteit:

De Gemeenschap richt zich in haar ontwikkelingssamenwerkingsactiviteiten op zes sectoren¹. Hervorming van staatsbedrijven is voor verschillende sectoren van belang, specifiek wanneer het gaat om openbare voorzieningen. Het onderwerp kan daarom gezien worden als een sector doorsnijdend thema. De Commissie heeft een toegevoegde waarde bij uitvoering van dit beleid, gezien haar praktijkervaring waarover zij beschikt in het combineren van economische liberalisering en publieke belangen.

Consequenties voor de EU-begroting:

Geen. De mededeling gaat in op de beleidsmatige kant van aanwending van bestaande middelen.

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger: geen

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen/zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering): nvt

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum inwerking treding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid: n.v.t.

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling:

Ook voor Nederland is duurzame armoedevermindering de hoofddoelstelling op het gebied van ontwikkelingssamenwerking. Nederland onderschrijft het belang hierbij van een gezonde particuliere sector in ontwikkelingslanden. Duurzame armoedevermindering moet zo veel mogelijk gebaseerd zijn op een breed gedragen proces waarin ook de particuliere sector moet participeren. Ook in de conclusies en aanbevelingen van recente conferenties als «Financing for Development» (Monterrey, maart 2002) en «World Summit on Sustainable Development» (Johannesburg augustus 2002) wordt de rol en het belang van de particuliere sector voor duurzame economische ontwikkeling benadrukt. De mededeling van de Commissie is een positief signaal en sluit aan bij de Nederlandse lijn.

¹ Integratie van ontwikkelingslanden in de wereld economie; regionale integratie; macro-economische steun met name in de sociale sectoren; infrastructuur; plattelandsontwikkeling en voedselzekerheid; institutionele capaciteitsopbouw.

Titel:

Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van richtlijn 77/388/EEG betreffende het gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, wat de procedure voor het treffen van afwijkende maatregelen alsmede de verlening van uitvoeringsbevoegdheden betreft.

Datum Raadsdocument: 12 juni 2003
Nr Raadsdocument: 10476/03
Nr. Commissiedocument: COM(2003)335 def
Eerstverantwoordelijk ministerie: FIN

Behandelingstraject in Brussel: Raadswerkgroep Fiscale Vraagstukken; Ecofin Raad

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

De huidige Zesde BTW-richtlijn 77/388/EEG voorziet in de artikelen 27 en 30 in procedures die kunnen leiden tot de stilzwijgende goedkeuring door de Raad van maatregelen die afwijken van de Zesde richtlijn. Om redenen van transparantie en rechtszekerheid wordt voorgesteld iedere toegestane afwijking op uitdrukkelijke wijze in een besluit van de Raad, op voorstel van de Commissie, aan te nemen. Ter vermijding dat een lidstaat in het ongewisse blijft over het gevolg dat de Commissie aan zijn verzoek tot afwijking wenst te geven, wordt een termijn voorgesteld waarbinnen de Commissie de Raad een voorstel tot machtiging moet voorleggen dan wel een mededeling waarin zij haar eventuele bezwaren toelicht.

Daarnaast wordt ter verbetering van de werking van de interne markt een procedure voorgesteld die de aanneming van maatregelen mogelijk maakt die de juiste uitvoering van de bestaande regels moet garanderen. Momenteel worden er wel interpretatierichtsnoeren opgesteld door het BTW-comité, maar dit comité heeft geen juridische status en valt ook niet onder de reikwijdte van het comitologiebesluit (119/468/EG). De bedoeling van het voorstel is de Commissie de bevoegdheid te geven de door het BTW-comité met eenparigheid van stemmen aangenomen interpretatierichtsnoeren voor te leggen aan de Raad. De Raad kan de richtsnoeren vervolgens van juridische status voorzien door deze aan te nemen. De procedure moet met name een oplossing bieden voor het probleem van dubbele belasting op grensoverschrijdende transacties, die kan voortvloeien uit een niet eenvormige toepassing door de lidstaten van de bepalingen van de richtlijn.

Rechtsbasis van het voorstel: artikel 93 EG-verdrag

Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement:

Raad: eenparigheid van stemmen; EP: raadpleging

Instelling nieuw Comitologie-comité: nee

Subsidiariteit en proportionaliteit:

Subsidiariteit: positief. Voor wijzigingen in het BTW-systeem is de gemeenschap bij uitsluiting bevoegd.

Proportionaliteit: positief. Het beoogde doel – meer doorzichtigheid en rechtszekerheid kan niet anders dan met een richtlijn worden bereikt.

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger:
De Commissie stelt dat hoewel het toepassingsbereik van de uitvoeringsmaatregelen beperkt is, in sommige gevallen de mogelijkheid van aanzienlijke budgettaire gevolgen voor een of meer lidstaten niet worden uitgesloten. Voor Nederland zijn er waarschijnlijk geen financiële gevolgen daar Nederland de tot op heden door het BTW-comité vastgestelde interpretatierichtlijnen reeds naleeft, ondanks dat zij hieraan niet juridisch niet is gebonden. Het voorstel heeft positieve administratieve consequenties, vanwege de uniforme interpretatie van de maatregelen door de lidstaten

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen/zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering):
geen nieuwe implementatie vereist; geen agentschappen; geen notificatieverplichtingen; geen handhavings- of sanctioneringsbepalingen.

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum inwerking treding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid:
Nog niet bekend.

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling:
Het creëren van meer transparantie en rechtszekerheid is een goede zaak; vanuit die optiek kan Nederland het voorstel steunen.

Fiche 10: Mededeling sociale dimensie Lissabonstrategie

Titel:

Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's: De sociale dimensie van de strategie van Lissabon versterken: de open coördinatie stroomlijnen op het gebied van de sociale bescherming

<i>Datum Raadsdocument:</i>	5 juni 2003
<i>Nr Raadsdocument:</i>	10158/03
<i>Nr. Commissiedocument:</i>	COM(2003)261 def
	SZW i.o.m. VROM, OCW, BZ, EZ,
<i>Eerstverantwoordelijk ministerie:</i>	FIN, VWS, VNG

Behandelingstraject in Brussel: Social Protection Committee (SPC)
Raad Werkgelegenheid, Sociaal Beleid, Volksgezondheid en Consumentenzaken (WSbVC).

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel:
Modernisering van de sociale bescherming is nodig als gevolg van de voortschrijdende integratie op economisch en monetair terrein. Hierdoor zijn gezonde overheidsfinanciën en arbeidsmarkt hervormingen gedeelde prioriteiten geworden. Deze ontwikkelingen maken ook de bevordering van sociale cohesie en de modernisering van de stelsels van sociale bescherming tot een zaak van gemeenschappelijk belang voor de lidstaten. Er is afgesproken dat de uitdagingen waar we in Europa voor staan op het gebied van sociale bescherming het beste kunnen worden aangepakt via de methode van open coördinatie. Nederland is groot voorstander van deze methode.¹ Dit houdt in werken op basis van gemeenschappelijk

¹ Brief aan de Tweede Kamer, vergaderjaar 2000–2001, 21 501-18, nr. 148.

gekozen én gedragen indicatoren, benchmarking en peer pressure. De methode van open coördinatie functioneert optimaal als peer pressure, het elkaar aanspreken op de resultaten op basis van vergelijking door middel van indicatoren, voldoende naar voren komt in het proces. Dit moet vervolgens resulteren in heldere politieke conclusies over de modernisering. De uitvoering op het terrein van sociale bescherming is in handen gelegd van het SPC (Comité voor de sociale bescherming). In SPC-kader worden gemeenschappelijk oplossingen gezocht voor de uitdagingen waar alle lidstaten voor staan, rekening houdend met de verschillen tussen de systemen en de specifieke oplossingen (subsidiariteit) voor elke lidstaat.

In de mededeling pleit de Commissie voor stroomlijning van de vier onderwerpen die op de agenda staan van het SPC. Twee onderwerpen werken volgens de methode van open coördinatie, te weten armoede en sociale uitsluiting en pensioenen. De andere twee onderwerpen zijn gezondheidszorg en werk lonend maken.

- De Commissie geeft een aantal redenen voor noodzaak tot stroomlijning:
- waarborgen synergie en consistentie tussen de vier onderwerpen onderling en tussen de vier onderwerpen enerzijds en de andere processen (Globaal economische richtsnoeren en werkgelegenheidsbeleid) anderzijds.
- waarborgen/versterken positie sociale bescherming in de Lissabonstrategie
- in navolging van de stroomlijning van het economisch- en werkgelegenheidsbeleid
- betrekken van alle relevante actoren
- efficiëntere manier van werken, vermijden van bureaucratisch zware processen

Met stroomlijning moeten vier doelstellingen worden behaald:

1. Grotere consistentie. Nadruk moet worden gelegd op aspecten die spelen binnen de verschillende SPC onderwerpen (cross-border)
2. Grotere zichtbaarheid sociale bescherming in Lissabonproces. Er komt een jaarlijks verslag sociale bescherming met daarin key messages voor de Voorjaarsraad.
3. Rationaliseren van bestaande processen. Er komt één set van gemeenschappelijke doelstellingen gebaseerd op de pijlers sociale insluiting, pensioenen en gezondheidszorg. Deze worden elke 3 jaar herzien.
4. Simplificeren van proces. Er komt één Nationaal Actieplan (NAP) «modernisering van de sociale bescherming» over de diverse onderwerpen, die om de drie jaar zullen verschijnen. In de tussenliggende jaren verschijnen NAP-light versies, met daarin alleen opgenomen relevante beleidswijzigingen.

Om het bestaande werk binnen de vier onderwerpen niet abrupt af te breken zal stroomlijning stapsgewijs worden ingevoerd in de periode 2003–2006.

Implementatie stroomlijning:

1. Onderwerp-overstijgende gemeenschappelijke doelstellingen op basis van bestaande doelstellingen op het terrein van sociale insluiting, pensioenen en gezondheidszorg. Eerste set moet worden aangenomen door Voorjaarsraad 2006 en is geldig tot en met 2009. Er komt dus ook – althans in dit voorstel – een open methode voor coördinatie voor het onderwerp gezondheidszorg.
2. Jaarlijks verschijnt een gezamenlijk verslag over sociale bescherming. Document wordt gemaakt in januari en aangenomen door de raad

WSBVC en zal vervolgens worden aangeboden aan de Voorjaarsraad. De «zware» variant verschijnt één keer in de drie jaar, in de tussenliggende jaren verschijnt de «lichte» variant. Het rapport «social protection in Europe» komt hiermee te vervallen.

3. Indicatoren. Gemeenschappelijke indicatoren worden ontwikkeld op basis van de reeds bestaande indicatoren en indicatoren die in ontwikkeling zijn. De vergelijkbaarheid en betrouwbaarheid van statistische informatie zal moeten toenemen. Werk van de indicatoren subgroep moet worden versterkt.
4. Tijdschema (samengevat): 2003–2006 overgangperiode rekening houden met bestaande afspraken, bv. NAP sociale insluiting en het werk dat wordt gedaan in de nieuwe lidstaten. Vanaf 2006 volgt de eerste ronde stroomlijning.

Rechtsbasis van het voorstel: n.v.t. (mededeling)

Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement: n.v.t. (mededeling)

Instelling nieuw Comitologie-comité: n.v.t. (mededeling)

Subsidiariteit en proportionaliteit: n.v.t. (mededeling)

Consequenties voor de EU-begroting: Geen

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger: Geen

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen/zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering): geen

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum inwerking treding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid:

N.v.t. (mededeling)

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling:

Nederland meent dat stroomlijning op termijn zal moeten leiden tot een effectievere coördinatie van het beleid van de lidstaten op het terrein van pensioenen, armoedebestrijding (en gezondheidszorg). Daadwerkelijke afstemming en aanpassingen van het beleid in de lidstaten moeten de pensioenstelsels houdbaar maken en de armoede verminderen. Ook zal stroomlijning moet leiden tot een versterking van de sociale dimensie van de Lissabonstrategie. De resultaten van een gestroomlijnd sociaal coördinatieproces moeten de politieke steun van de Europese Raad verwerven en aansluiten bij de Globale Richtsnoeren voor het Economisch Beleid en de werkgelegenheidsrichtsnoeren. Van belang is dat de bestaande samenwerking tussen SPC, EPC (Comité voor de Economische Politiek) en EMCO (Comité voor Werkgelegenheid) wordt gehandhaafd.

Nederland kan instemmen met de doelstelling om te komen tot een stroomlijning van de verschillende processen binnen de sociale bescherming (pensioenen, armoedebestrijding en gezondheidszorg). Op dit moment acht Nederland integratie van de processen niet wenselijk (in de zin van samenvoegen). Gezien de politieke gevoeligheid in de lidstaten over de afzonderlijke onderwerpen en de prilheid van het open coördinatieproces, vreest Nederland dat door voortijdige integratie het kind met het badwater wordt weggegooid. Problemen met één onderwerp zouden voortgang op een ander onderwerp in de weg kunnen staan.

Nederland is verder op dit moment geen voorstander van de door de Cie voorgestelde gemeenschappelijke doelstellingen. Nederland is voorts van mening dat de bestaande processen niet moeten worden verzwaaard.

Fiche 11: Mededeling ontwikkeling bedrijfensector in derde landen

Titel:

Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement betreffende de samenwerking van de Europese Gemeenschap met derde landen: «De aanpak van de Commissie inzake de toekomstige steun voor de ontwikkeling van de bedrijfensector»

<i>Datum Raadsdocument:</i>	22 mei 2003
<i>Nr Raadsdocument:</i>	9649/03
<i>Nr. Commissiedocument:</i>	COM(2003)267 def
<i>Eerstverantwoordelijk ministerie:</i>	BZ i.o.m. EZ, FIN

Behandelingstraject in Brussel:

Raadswerkgroep voor ontwikkelingssamenwerking; conclusies in de Raad Algemene Zaken en Externe betrekkingen.

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

De mededeling gaat in op het belang van een gezonde particuliere sector voor armoedebestrijding in ontwikkelingslanden. Ook de EU is reeds actief op dit gebied o.m via specifieke hulpprogramma's (met name de geografische programma's door middel van technische assistentie, capaciteitsversterking e.d.) en de EIB (investeringsbevordering). De mededeling sluit tevens aan bij de toegenomen aandacht voor het belang van een gezonde particuliere sector zoals ook onderstreept bij de grote internationale conferenties in Monterrey en Johannesburg.

Mede op basis van de tot nu toe opgedane ervaringen doet de Commissie voorstellen voor de reorganisatie en herstructurering van de communautaire steun bij de ontwikkeling van de particuliere sector in ontwikkelingslanden.

Belangrijke aandachtspunten in de mededeling: concentratie op 5 thema's (zie hieronder); streven naar vereenvoudiging en harmonisatie van de bestaande instrumenten; het streven naar nauwere samenwerking en afstemming met andere multilaterale en bilaterale donoren.

Ook opvallend is dat de Commissie stelt dat het beleid in handen blijft van de Commissie, maar dat de uitvoering en beheer van financiële instrumenten voortaan zo veel mogelijk uitbesteed zullen worden. Tot slot wil de Commissie meer coördinatie tussen de externe hulpprogramma's en de activiteiten van de EIB.

De vijf interventiegebieden waar de Commissie zich op wil concentreren zijn:

1. Algemene beleidsdialoog- en ondersteuning: het scheppen van een beleidskader, op nationaal en regionaal niveau, dat de ontwikkeling van de concurrentiekracht, markteconomie en «goed bestuur» ondersteunt en stimuleert. Bijvoorbeeld door technische bijstand te verlenen bij de hervorming van het lokale douane-apparaat.
2. Bevordering van investeringen door ondersteuning van investeringsbevorderingsbureaus (KvK's enz.) en het aanbieden van aanverwante diensten (promotie, marktonderzoeken enz.).
3. Ontwikkeling van investeringsfaciliteiten en steun bij de ontwikkeling van de lokale financiële markten. In dit kader dienen investeringsfaciliteiten (lenings- en kredietlijnen, ontwikkeling van innovatieve financieringsvormen zoals PPS enz.) in het leven geroepen te worden. Hierbij is het streven naar een geharmoniseerde aanpak per land.

Opvallend punt is dus dat het beheer hiervan uit efficiency-overwegingen zo veel mogelijk uitbesteed zal worden aan intermediairs.

4. Steun aan het Midden en Klein Bedrijf (MKB) in de vorm van niet-financiële diensten: de Commissie wil zich richten op de concurrentiekracht en marktkracht van het MKB en micro-ondernemingen (zie punt 5) omdat deze essentieel zijn voor de economische en sociale ontwikkeling van de betrokken landen. Hierbij gaat de aandacht vooral uit naar zaken als marktonderzoek en bedrijfsplanning.
5. Steun voor micro-ondernemingen: het streven is om het zelfstandig ondernemerschap te bevorderen door obstakels weg te nemen op terreinen als ondernemingscultuur, marktinformatie en onvoldoende toegang tot financiële middelen. Hierbij zal nauw samengewerkt worden met multilaterale organen (bijv. CGAP, adviesgroep voor de hulp aan de armen).

De mix van bovengenoemde vijf interventiegebieden zal van regio tot regio verschillen; flexibiliteit is vereist. Tot slot moet deze mededeling in samenhang worden gezien met de recente mededeling over de privatisering van openbare bedrijven in derde landen.

Rechtsbasis van het voorstel: n.v.t. (mededeling)

Besluitvormingsprocedure en rol EP: n.v.t. (mededeling)

Instelling nieuw Comitologie-comité: n.v.t. (mededeling)

Subsidiariteit en proportionaliteit:

De Gemeenschap richt zich in haar ontwikkelingssamenwerkingsactiviteiten op zes sectoren¹. Ontwikkeling van de private sector is van groot belang voor verschillende van deze sectoren en kan gezien worden als sector doorsnijdend thema. De Commissie heeft een toegevoegde waarde bij uitvoering van dit beleid. Allereerst omdat goede coördinatie en samenwerking met de EIB van groot belang is. Ten tweede omdat bij het scheppen van een beleidskader op regionaal niveau de ervaring en kennis van de Gemeenschap zeer nuttig kan zijn.

Consequenties voor de EU-begroting:

Geen. De mededeling gaat in op inhoudelijke aanwending van bestaande middelen.

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger: Geen

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen/zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering): n.v.t.

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum inwerking treding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid n.v.t.

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling:

Ook voor Nederland is armoedebestrijding en -vermindering de hoofddoelstelling op het gebied van ontwikkelingssamenwerking. Nederland onderschrijft het belang hierbij van een gezonde particuliere sector in ontwikkelingslanden. Armoedebestrijding moet zo veel mogelijk gebaseerd zijn op een breed gedragen proces waarin ook de particuliere sector moet participeren. Ook in de conclusies en aanbevelingen van recente conferenties als Monterrey en Johannesburg wordt de rol en het belang

¹ Integratie van ontwikkelingslanden in de wereld economie; regionale integratie; macro-economische steun met name in de sociale sectoren; infrastructuur; plattelandsontwikkeling en voedselzekerheid; institutionele capaciteitsopbouw.

van de particuliere sector voor duurzame economische ontwikkeling benadrukt. Daarnaast onderschrijft Nederland het belang van een goed ondernemersklimaat, als een voorwaarde voor particuliere sectorontwikkeling. Een goed en stabiel ondernemingsklimaat vergt in eerste instantie «Good Governance» in desbetreffende ontwikkelingsland (d.w.z.: aanwezigheid van goed en voorspelbaar regelgevend kader voor zaken doen, handhaving middels de aanwezigheid van een onafhankelijk en voorspelbaar rechtssysteem, de afwezigheid van corruptie etc). In het algemeen kan de mededeling van de Commissie dan ook als een positief signaal worden gezien, dat aansluit bij de Nederlandse lijn. In het bijzonder is Nederland positief over de voorgestelde vereenvoudiging, rationalisatie en harmonisatie van de beschikbare instrumenten en uitbesteding van beheer en uitvoering van de financiële instrumenten. Het instrumentarium dient wel additioneel aan de markt te blijven (d.w.z. voorkomen moet worden dat bedrijven «van wieg tot graf» door verschillende instrumenten begeleid kunnen worden). Voorts vindt Nederland dat de Commissie moet uitgaan van het reeds bestaande instrumentarium van de lidstaten, zodat dit niet gedupliceerd wordt. Verder is het goed dat de Commissie in deze mededeling een algemeen kader beschrijft voor haar aanpak op dit gebied. Met daarbij aandacht voor de specifieke rol (aandachtsgebieden) in samenhang met de activiteiten van de andere actoren. Aangezien de mededeling een algemeen kader betreft, is het nog onduidelijk hoe dit specifiek nader ingevuld zal worden.

Fiche 12: Verordening kwartaalrekeningen overheid

Titel:

Voorstel voor een Verordening van het Europese Parlement en de Raad betreffende financiële kwartaalrekeningen voor de overheid.

<i>Datum Raadsdocument:</i>	13 mei 2003
<i>Nr Raadsdocument:</i>	9252/03
<i>Nr. Commissiedocument:</i>	COM(2003) 242 def
<i>Eerstverantwoordelijk ministerie:</i>	EZ (CBS) i.o.m. FIN, BZK, SZW

Behandelingstraject in Brussel: Raadswerkgroep Statistiek, EcoFin Raad

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

Deze verordening vloeit voort uit het Europese Actieplan van 1999 inzake een versnelling in de informatievoorziening voor de Economische en Monetaire Unie. Het geeft onder meer aan dat op het terrein van de overheidsfinanciën kwartaalstatistieken beschikbaar moeten komen. Dit actieplan is destijds goedgekeurd door de EcoFin Raad. In twee eerdere verordeningen (264/2000 en 1221/2002) is een deel van de kwartaal-informatie van de overheidsfinanciën al bestreken, namelijk alle bestedingen en middelen die het vorderingensaldo (= EMU-saldo) bepalen. Met de nu voorliggende verordening ontstaat een samenhangend beeld van de overheidsfinanciën. De verordening verplicht lidstaten elk kwartaal te rapporteren over de transacties en de stand van schulden en vorderingen. Hiermee kan inzicht worden verkregen in het directe optreden van de overheid op de geld- en kapitaalmarkt. De verordening schrijft met betrekking tot de inhoud en procedure van de rapportage het volgende voor:

- de leveringstermijn (90 dagen na afloop van het kwartaal),
- de specificaties van vorderingen en schulden naar financiële instrumenten,
- de waarderingsgrondslag,
- de verdeling van de overheid in subsectoren,
- aan welke kwaliteitseisen de rapportage moet voldoen,

- een nauwkeurige beschrijving van de gebruikte bronnen en methoden en
- een tijdschema voor de indiening van de kwartaalgegevens.

De uitkomsten worden gebruikt door de EcoFin Raad, de Europese Commissie en de Europese Centrale Bank voor het toezicht op en de coördinatie van het economisch beleid.

Rechtsbasis van het voorstel: Artikel 285 EG-Verdrag

Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement:

Raad: Meerderheidsbesluitvorming; EP: co-decisie (art 251 EG-Verdrag)

Instelling nieuw Comitologie-comité: neen.

Subsidiariteit en proportionaliteit:

Positief. Versnelling in de informatievoorziening door de lidstaten is nodig voor de EMU. Om tot kwalitatief hoogwaardige en vergelijkbare resultaten in de lidstaten te komen is het onmisbaar dat op communautair niveau de eisen inzake vergelijkbaarheid, tijdstip van beschikbaarheid en kwaliteit worden vastgesteld. De lidstaten bepalen zelf de meest geschikte wijze van verzamelen en bewerken. Wel moet verantwoording worden afgelegd over de gebruikte bronnen en de gehanteerde methoden. Bij de voorbereiding van de verordening is de afweging van kosten en nut uitgebreid aan de orde geweest.

Consequenties voor de EU-begroting: geen

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger:

De verordening heeft consequenties voor de rijksoverheid, de decentrale overheden, de wettelijke sociale verzekeringsinstellingen (waaronder de ziekenfondsen) en mogelijk de grote onderwijsinstellingen. Er zijn geen (directe) gevolgen voor het bedrijfsleven en/of burger. De kwaliteitseisen in het voorstel maken het noodzakelijk dat nieuwe brongegevens beschikbaar komen van deze hoofdactoren binnen de overheid. De grote aantallen overige actoren binnen de overheid kunnen op basis van schatting worden verstrekt. Voor de genoemde belangrijkste berichtgevers betekent de verordening dat nieuwe rapportageverplichtingen ontstaan. Meestal is de bestaande informatiestructuur niet in staat om de noodzakelijke gegevens te leveren. Aanpassingen in de administratieve systemen zijn dan nodig. Daarnaast stelt het CBS technische eisen aan de informatieoverdracht. De inhoudelijke aanpassingen en de rapportagevorm leiden tot een verzwaring van de administratieve lastendruk bij de betrokken overheidsinstellingen en overheden, waaronder gemeenten en provincies. Dit komt wat betreft de reguliere rapportages naar schatting neer op een verzwaring van enkele tientallen mensjaren per jaar. Deze extra lasten zijn een voorwaarde om aan de verplichtingen zoals aangegeven in het Actieplan uit 1999, te kunnen voldoen. Deze extra lasten zijn een voorwaarde om aan de verplichtingen zoals aangegeven in het Actieplan uit 1999 te kunnen voldoen en komen ten laste van de betreffende instellingen.

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen/zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering):

De verordening verplicht het CBS tot kwartaalrapportages aan Eurostat/ECB. Door middel van een verplichte beschrijving van bronnen en methoden en door analyse van de cijfermatige uitkomsten toetst de Europese Commissie of aan de bepalingen van de verordening is voldaan.

«Sancties» bestaan voorlopig uit het publiceren van de uitkomsten van de toets. Ook worden in Europees verband de vorderingen besproken. Om aan de Europese verplichtingen te kunnen voldoen, wordt nationaal zo veel mogelijk aangesloten bij bestaande administratieve systemen en al lopende ontwikkelingen. Waar enigszins mogelijk worden de rapportages aan de Europese Unie hiervan afgeleid door middel van schattingen. Voor de absoluut harde kern van de noodzakelijke informatie moeten veranderingen worden doorgevoerd in de bestaande situatie. Soms is hiervoor al op voorhand wetgeving nodig, zoals voor de decentrale overheden (deze is inmiddels gereed). Veelal wordt in goed overleg gezocht naar een oplossing die in convenanten wordt vastgelegd (uitvoeringsorganen sociale zekerheid, ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen, ministerie van Financiën). Er bestaat een mogelijkheid dat op termijn blijkt dat aanvullende nationale wetgeving voor financiële rapportages nodig is om aan de Europese eisen te kunnen voldoen.

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum inwerking treding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid:

De verordening legt rapportageverplichtingen op met ingang van 30 juni 2003. Aangezien de verordening op deze datum nog niet was vastgesteld, zal formeel de invoering van de rapportageverplichting naar een latere datum verschuiven. In de praktijk zijn de voorbereidingen echter al in volle gang. Zo heeft het CBS al in 2001 in een nationaal actieplan de benodigde acties in gang gezet. Als deze zich volgens de verwachtingen ontwikkelen, kan aan de eisen van verordening bij inwerkingtreding worden voldaan. Hierbij is het CBS afhankelijk van de inspanningen van de overheden die de noodzakelijke gegevens moeten verstrekken.

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling:

Nederland vindt het in kader van de derde fase van de Economische Monetaire Unie wenselijk dat op kwartaalbasis informatievoorziening plaatsvindt ten aanzien van de openbare financiën van de lidstaten. Dit om ontwikkelingen goed te kunnen monitoren. Nederland kan dan ook instemmen met het voorstel. Ten aanzien van de uitwerking van de verordening is het belangrijk dat de noodzakelijke aanpassing van de administratieve systemen van actoren die gegevens moeten aanleveren, tijdig is afgerond en dat de nieuwe verplichtingen niet leiden tot onnodige verzwaring van de lastendruk.

Fiche 13: Mededeling Interne Markt Strategie Prioriteiten 2003–2006

Titel:

Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's: Interne Markt Strategie Prioriteiten 2003–2006

<i>Datum Raadsdocument:</i>	13 mei 2003
<i>Nr Raadsdocument:</i>	9250/03
<i>Nr. Commissiedocument:</i>	COM(2003)238 def.
<i>Eerstverantwoordelijk ministerie:</i>	EZ i.o.m. alle overige deptn

Behandelingstraject in Brussel:

Raadwerkgroep Concurrentievermogen en Groei, Raad voor Concurrentievermogen

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

De Commissie publiceert jaarlijks een herziening van haar Interne Markt Strategie (IMS). De Europese Raad van Brussel van maart 2003 heeft

geconcludeerd dat de IMS naast de Globale Richtsnoeren voor het Economisch Beleid (GREB's) en de werkgelegenheidsrichtsnoeren één van de drie coördinatie-instrumenten is voor het economisch beleid. De Commissie heeft in najaar 2002 deze drie instrumenten in een stroomlijnings-exercitie beter op elkaar afgestemd. De strategie heeft daarom evenals de GREB's en de werkgelegenheidsrichtsnoeren een middellange termijn doelstelling en geldt voor drie jaar. Daarnaast richt zij zich nu meer op implementatie en uitvoering. De strategie is één van de belangrijkste bijdragen van de Raad voor het Concurrentievermogen aan de Europese agenda voor economische hervormingen.

De interne markt heeft volgens de Commissie met het oog op de uitbreiding, het verslechterende economisch tij van de EU en het verwezenlijken van de ambities van Lissabon een hernieuwde impuls nodig. Dit probeert de Commissie te bereiken door zich te richten op de fundamenteën van de interne markt. De Commissie geeft tevens aan dat de verantwoordelijkheid voor een optimale interne markt bij de Commissie en de lidstaten samen ligt en daarom de strategie als een gezamenlijke agenda moet worden gezien. Deze agenda bestaat uit tien prioriteitsgebieden, te weten:

- Verbeteren van vrij verkeer van goederen;
- integreren van de dienstenmarkt;
- een hoge kwaliteit netwerkindustrieën;
- terugdringen van de negatieve effecten als gevolg van belasting-obstakels;
- uitbreiden van de kansen bij overheidsaanbestedingen;
- verbeteren van het ondernemersklimaat;
- de demografische uitdaging het hoofd bieden (hervorming van huidige pensioensystemen);
- vereenvoudigen van regelgeving;
- de regels (beter) handhaven;
- meer en betere informatievoorziening.

Binnen deze tien prioriteiten zijn acties geformuleerd. Een deel betreft lopende wetgeving die zal moeten worden afgerond en geïmplementeerd door de lidstaten en een deel betreft nieuwe ideeën die nog uitgewerkt moeten worden in voorstellen.

Verder besteedt de strategie aandacht aan de nieuwe lidstaten binnen de interne markt, de interne markt in internationale context (lees: met de nieuwe buurlanden na de uitbreiding) en hoe de Commissie zelf de monitoring van de werking van de interne markt ter hand zal nemen. In geval van monitoring gaat het om tijdige aannamen door lidstaten van Europese regelgeving, adequate implementatie van maatregelen en beoordeling van de effecten die deze hebben op markten, bedrijfsleven en andere economische spelers.

Rechtsbasis van het voorstel: n.v.t. (mededeling)

Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement:

Het Europees Parlement wordt via deze mededeling geïnformeerd over de strategie van de Commissie.

Instelling nieuw Comitologie-comité: nee

Subsidiariteit en proportionaliteit: n.v.t. (mededeling)

Consequenties voor de EU-begroting: geen

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger: geen

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen/zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering): geen

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum inwerking treding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid: n.v.t.

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling:

Nederland is positief over de nieuwe strategie van de Commissie. Door nadruk te leggen op de interne markt en een aantal nieuwe suggesties te doen tracht de Commissie met deze nieuwe strategie de aandacht en inzet van de lidstaten voor de interne markt te verbeteren.

Het is een goede poging van de Commissie om resterende hardnekkige problemen binnen de interne markt op te lossen. Ook voor Nederland is een goede werking van de interne markt van groot belang. Het is positief dat de IMS nu een middellange termijn doelstelling heeft en synchroon loopt met de GREB's en de werkgelegenheidsrichtsnoeren. Dit kan de effectiviteit van het instrument vergroten. Een gezamenlijke inzet en daarmee verantwoordelijkheid door de Commissie en de lidstaten voor de interne markt is essentieel. Nederland onderschrijft dit niet alleen vanwege de Lissabondoelstellingen, maar ook om de vruchten te kunnen plukken van de nieuwe situatie na de uitbreiding en het slechte economisch tij het hoofd te kunnen bieden. Eventuele financiële consequenties van de strategie dienen binnen de door de Financiële Perspectieven gedicteerde randvoorwaarden te worden ingevuld.

Fiche 14: Richtlijn beheer afval winningsindustrieën

Titel:

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende het beheer van afval van de winningsindustrieën

<i>Datum Raadsdocument:</i>	5 juni 2003
<i>Nr Raadsdocument:</i>	10143/03
<i>Nr. Commissiedocument:</i>	COM(2003)319 def
<i>Eerstverantwoordelijk ministerie:</i>	EZ i.o.m. VROM, BZK

Behandelingstraject in Brussel: Nog niet bekend

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

Deze richtlijn is opgesteld om het afval dat ontstaat bij winning van mineralen goed te reguleren. Aanleiding hiervoor is een aantal ongelukken dat de afgelopen jaren heeft plaatsgevonden met dammen die om bassins waren gelegd en met afvalbergen. Het afval dat vrijkomt bij de winning van mineralen bestaat voornamelijk uit materialen die moeten worden verwijderd om toegang te krijgen tot het mineraal, zoals bovengrond, deklaag en afvalgesteente, alsook residuen die achterblijven nadat de mineralen grotendeels uit het erts zijn gehaald. Naar schatting vormt dergelijk afval, met een jaarlijkse omvang van meer dan 400 miljoen ton, circa 29% van de totale hoeveelheid afval die elk jaar in de EU wordt geproduceerd.

Een gedeelte van dit afval, met name het afval dat vrijkomt bij de non-ferrometaalmijnbouw, kan grote hoeveelheden gevaarlijke stoffen bevatten, zoals zware metalen. In veel gevallen worden residuen op afvalbergen of in grote bassins opgeslagen, waarin ze worden vastgehouden door middel van dammen.

Het instorten van dammen of afvalbergen kan ernstige gevolgen hebben

voor het milieu en de volksgezondheid en veiligheid. Deze effecten kunnen ernstige gevolgen voor het milieu en sociaal-economische gevolgen hebben, waarvan de aanpak door middel van herstelmaatregelen bijzonder lastig en duur kan zijn. Afval van de winningsindustrieën moet derhalve goed worden beheerd om met name de stabiliteit van de stortvoorzieningen op de lange termijn te verzekeren en het eventuele lekken van zware metalen te voorkomen of tot een minimum te beperken.

In Nederland heeft deze richtlijn betrekking op de olie/gas- en zoutindustrie. Bovenstaand afval en de daarmee samenhangende ongelukken komen bij de Nederlandse industrie eigenlijk niet voor. De richtlijn lijkt vooral te zijn geschreven met het oog op het afval dat vrijkomt bij bijvoorbeeld de metaalmijnen en bruinkoolmijnen.

De Richtlijn schrijft voor dat de bedrijven die onder de richtlijn vallen voor bepaalde categorieën van afval een afvalbeheersplan zullen moeten opstellen (en dus de daaruit voortvloeiende maatregelen moeten nemen). Daarnaast zullen de bedrijven maatregelen moeten nemen om de veiligheid van afvalbeheervoorzieningen te garanderen (beleid ter preventie zware ongevallen, veiligheidsbeheersysteem en informatieverschaffing aan het publiek).

Rechtsbasis van het voorstel: 175 lid 1 EG-verdrag

Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement:

Raad: gekwalificeerde meerheidsbesluitvorming; EP: co-decisieprocedure (art.251 EG-verdrag)

Instelling nieuw Comitologie-comité: nee

Subsidiariteit en proportionaliteit:

Subsidiariteit: Positief: in verband met het op Europees niveau bewerkstelligen van regels t.a.v. afval van de mineralenindustrie teneinde grote milieurampen te voorkomen die grensoverschrijdend kunnen zijn. Bovendien zorgen communautaire voorschriften voor gelijke voorwaarden voor alle bedrijven in de EU.

Proportionaliteit: Twijfelachtig: richtlijn schrijft redelijk gedetailleerd voor wat lidstaten en vooral op welke wijze lidstaten het moeten regelen. In artikel 5 van de richtlijn wordt uitvoerig aangegeven wat in het afvalbeheersplan moet worden opgenomen door de industrie. Hier is weinig ruimte gelaten voor eigen invulling, ook al gaat het om minimale vereisten.

Consequenties voor de EU-begroting: geen

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger:

Dit voorstel heeft gevolgen voor de administratieve lasten voor het bedrijfsleven. Het gaat hier om een relatief kleine groep bedrijven, momenteel zijn in de olie/gas- en zoutindustrie 16 bedrijven actief. Indien deze bedrijven een afvalbeheersplan en beleid ter voorkoming van zware ongevallen voor afval moeten opstellen betekent dat een verzwaring van de administratieve lasten.

Daarnaast zullen nationale overheden regelgevings-, inspectie- en handhavingssystemen moeten creëren (of aanpassen) die controleren of bedrijven voldoen aan de verplichtingen die deze richtlijn vastlegt. Het grootste deel van de extra kosten voor overheden zou kunnen betreffen het in dienst hebben van extra technisch en administratief personeel. Gezien de beperkte relevantie van de voorschriften voor de Nederlandse situatie, is het niet de verwachting dat het voorstel financiële dan wel

personele consequenties heeft voor de rijksoverheid en/of decentrale overheden.

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen/zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering):

De Nederlandse wetgeving (Wet milieubeheer en/of Mijnbouwwet) zal op enkele punten (bijv. afvalbeheersplan voor de mijnbouwindustrie) mogelijk aanpassing behoeven, afhankelijk van de uiteindelijke scope van de richtlijn (zie onder NL belangen, enz).

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum inwerking treding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid:

Uiterlijk 18 maanden na inwerkingtreding van de richtlijn dienen de lidstaten de bepalingen die zijn vastgesteld om aan de richtlijn te voldoen, toe te passen. Deze termijn zal voor Nederland geen problemen opleveren.

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling:

De Nederlandse winningindustrie bestaat concreet uit de olie/gas- en zoutsector. Het Richtlijnvoorstel lijkt in deze vorm echter op de Nederlandse industrie in de praktijk geen invloed te hebben, mits de uitzonderingen genoemd in de richtlijn niet veranderd worden.

Normaal gesproken wordt afval afkomstig van bovengenoemde industrie afgevoerd naar externe afvallocaties (bijv. stortlocaties) en daarop is de richtlijn niet van toepassing (art 2 onderdeel d). De enige afvalstromen die door de industrie zelf worden opgeslagen zijn:

- productiewater (herinjectie bij olie/gasindustrie)
- kalk (terugvoeren naar caverne bij zoutindustrie).

Het is niet geheel duidelijk of de Richtlijn ook van toepassing is op deze twee afvalstromen. De richtlijn spreekt bij afvalvoorziening van een terrein dat is aangewezen voor het verzamelen of storten van afval. Productiewater en kalk wordt in de diepe ondergrond teruggevoerd. De vraag is of onder het begrip terrein ook de diepe ondergrond wordt verstaan.

De injectie van deze stromen wordt in Nederland door middel van verschillende toetsen en ontheffingen geregeld. Hierbij zijn verschillende overheden (zowel rijksoverheid als provincie) betrokken. Nederland geeft er de voorkeur aan niet nog meer regels voor deze afvalstromen te stellen. Bovendien is er met deze stromen nauwelijks risico op grootschalige milieuverontreiniging; dit in tegenstelling tot het afval van de winningindustrieën waar deze richtlijn zich met name op richt. De verplichting tot het opstellen van een beheersplan ten aanzien van deze twee stromingen (productiewater en kalk) zou daarom buitenproportioneel en niet wenselijk zijn.

Fiche 15: Richtlijn elektronische tolheffingsystemen

Titel:

Voorstel voor een Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de algemene invoering en de interoperabiliteit van elektronische tolheffingsystemen voor het wegverkeer in de Gemeenschap.

<i>Datum Raadsdocument:</i>	2 mei 2003
<i>Nr Raadsdocument:</i>	8893/03
<i>Nr. Commissiedocument:</i>	COM(2003)132 def
<i>Eerstverantwoordelijk ministerie:</i>	V&W i.o.m. FIN, EZ, VROM, JUST, LNV

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

Achtergrond

Elektronische betaalsystemen zijn sinds de jaren 90 geïntroduceerd op autosnelwegen om te betalen voor aanleg en onderhoud van infrastructuur.

Elektronisch betalen werd ingevoerd om snellere doorstroming bij de tolpleinen en daarmee capaciteitsvergroting van het tolsysteem te bereiken. Er zijn inmiddels binnen Europa vele verschillende systemen geïntroduceerd, sommige op lokaal, andere op nationaal niveau, maar in elk geval niet interoperabel. De groei van het grensoverschrijdende wegverkeer vereist interoperabiliteit omdat nu steeds meer weggebruikers gedwongen worden meerdere apparaten in hun voertuig te hebben. De huidige systemen werken merendeels op basis van microgolven. Helaas is er nog steeds geen algemeen geldende CEN-standaard. Er zijn wel pré-standaards geformuleerd maar die garandeerden geen interoperabiliteit. Daardoor is er nu sprake van een gefragmenteerde markt. Op 17 juni 1997 heeft de Raad de lidstaten en de Commissie gevraagd een strategie te ontwerpen waarin de verschillende systemen naar elkaar toe zouden groeien. De richtlijn is de eerste fase in dat proces.

Op dit moment komen nieuwe systemen op de markt die zich baseren op satelliet navigatie (GNSS) in combinatie met mobiele telefonie, meestal GSM.

Het is noodzakelijk om nu afspraken te maken over interoperabiliteit (en liefst standaardisatie te garanderen) voordat ook bij deze nieuwe systemen fragmentatie optreedt met als gevolg marktbelemmeringen.

Doelstelling

Het realiseren van interoperabiliteit van de bestaande en toekomstige elektronische tolheffingsystemen binnen de interne markt. Dit betreft zowel technische interoperabiliteit als contractuele interoperabiliteit. De Richtlijn bepaalt de voorwaarden waaraan moet zijn voldaan om op zo kort mogelijke termijn te komen tot een «Europese elektronische tolheffingsdienst» voor het gehele wegennet waarop tolheffing geheven wordt. Deze dienst moet gebaseerd zijn op het principe: «één overeenkomst per klant (contractuele interoperabiliteit), één kastje per voertuig (technische interoperabiliteit)».

Inhoud

Bereik van de richtlijn.

De richtlijn heeft betrekking op alle soorten infrastructuur (hoofdwegennet, onderliggend wegennet, bruggen, tunnels, veerponten e.c.).

De richtlijn heeft (gefaseerd) betrekking op alle soorten voertuigen (vrachtwagens en autobussen, maar ook personenauto's en motorfietsen).

De richtlijn begint met vrachtwagens vanaf 3,5 ton en alle voertuigen die mee dan 9 personen vervoeren (chauffeur + 8).

Technologische oplossingen

Alle nieuwe elektronische tolheffingssystemen die vanaf 1 januari 2005 in gebruik worden genomen voor vrachtwagens en autobussen moeten gebruik maken van een of meer van de navolgende technologieën:

- Plaatsbepaling met satelliet (GNSS).
- Mobiele communicatie volgens de GSM-GPRS-norm.
- Microgolftechnologie in de frequentieband van 5,8 GHz (DSRC).

Alle nieuwe elektronische tolheffingssystemen die vanaf 1 januari 2008 in gebruik worden genomen voor vrachtwagens en autobussen mogen niet meer gebruik maken van DSRC.

Alle systemen die voor 1 januari 2008 in gebruik zijn genomen, mogen vanaf 1 januari 2012 niet meer gebruik maken van DSRC.

Uiterlijk in 2005 moet minstens 50% van de betaalstroken zijn uitgerust met elektronische tolheffing.

Invoering van een Europese Elektronische Tolheffingsdienst

Er wordt een «Europese Elektronische Tolheffingsdienst» ingevoerd op alle weginfrastructuur in de Gemeenschap waar tolgeld of gebruiksrechten moeten worden betaald. Deze dienst bestrijkt het volledige wegennet door middel van één abonnementsovereenkomst, die bij iedere beheerder van een deel van het net kan worden getekend.

De Europese Elektronische Tolheffingsdienst heeft geen invloed op de hoogte van het tariefniveau of van de doelstelling van de tol. Hij beperkt zich tot de manier van inning van tol of gebruiksheffing. De geboden service is voor iedereen hetzelfde, ongeacht het land van herkomst van het voertuig, de nationaliteit van de abonneerhouder, de nationaliteit van de uitgever van het abonnement en van het gebied of de plaats waarvoor geheven wordt.

Elke wegbeheerder moet gebruikers de mogelijkheid bieden gebruik te maken van de SET dienst volgens het volgende schema:

- vanaf 1-1-2005: voor alle voertuigen boven 3,5 ton en autobussen (= chauffeur +8)
- vanaf 1-1-2010: voor alle andere voertuigen.

Standaardisering

De Commissie verzoekt de Europese Instituten voor normalisatie en in het bijzonder het Europees Comité voor Normalisatie om al het mogelijke te doen om op korte termijn normen vast te stellen voor elektronische tolheffingssystemen en met voor DSRC, GNSS, en GSM-GPRS.

Rechtsbasis van het voorstel: Artikel 71.1 EG-verdrag.

Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement:

Raad: gekwalificeerde meerderheidsbesluitvorming; EP: co-decisie (art. 251 EG-verdrag)

Instelling nieuw Comité: Comité elektronische tolheffing, regelgevend comité

Subsidiariteit en proportionaliteit:

Subsidiariteit positief: Ondanks aansporingen vanuit de Commissie om projecten op dit gebied te harmoniseren, zijn er veel incompatibele tolsystemen ontstaan. Zonder deze richtlijn moeten bestuurders hun voertuigen immers met verschillende nationale apparatuur uitrusten om zich zonder belemmeringen op het Europese wegennet te kunnen verplaatsen.

Proportionaliteit positief: het voorstel gaat niet verder dan nodig is.

Consequenties voor de EU-begroting:

M€ 1,848 tot en met 2008 uit bestaande financiële programmering. De Commissie stelt dat dit uit de «bestaande programmering» komt. Echter, de Financiële Perspectieven lopen af in 2006 en de programmering is tot 2008.

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger:

Nederland heeft nog geen concrete plannen voor invoering kilometerheffing en dus zijn de gevolgen van dit voorstel hiervoor nog niet te overzien. Volgens het voorstel zou op 50% van de betaalstroken in 2005 elektronisch tol geheven moeten worden. Aangezien in Nederland op zeer beperkte schaal tol geheven wordt, zou elektronische heffing aldaar rela-

tief duur worden en niet in verhouding staan tot de opbrengsten. Eventuele uitvoeringskosten ten laste van de rijksoverheid zullen worden gedragen door het eerstverantwoordelijke departement.

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen/zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering): zie hierboven

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum inwerking treding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid:

30 juni 2004. Haalbaarheidsdatum lijkt problematisch: het lijkt niet reëel om per 1 januari 2005 al een Europese Elektronische Tolheffingsdienst te hebben waar alle toloperators bij zijn aangesloten.

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling:

Nederland is voorstander van een Interoperabiliteitsrichtlijn. Hoewel Nederland de relatie tussen betalen en het gebruik van infrastructuur bij zowel personen- als goederenvervoer onderzoekt, zijn er op dit moment geen concrete plannen voor een kilometerheffing (elektronische tolheffing). Toch is interoperabiliteit op dit moment om de volgende redenen belangrijk:

- mogelijk wordt op termijn tot elektronische tolheffing overgegaan;
- de Nederlandse wegvervoersector wordt op dit moment geconfronteerd met verschillende systemen en apparatuur in de verschillende landen..

Nederland is derhalve een voorstander van het streven naar interoperabiliteit, zowel technisch als procedureel en contractueel.

DSCR handhaven

Het uitfasen van DSRC is wat Nederland betreft niet nodig. De volgende redenen kunnen worden aangevoerd voor het handhaven van DSRC:

- lagere kosten dan GNSS (wanneer beperkt gebruikt).
- concurrentie voor GPS en daarmee een stimulans voor lagere kosten en innovatie.
- kostenbesparend wanneer alleen op het HWN wordt geheven.
- DSRC is zeer geschikt in bergen en binnensteden waar GPS signaal vaak slecht is te ontvangen.
- DSRC is goed voor cordonheffingen en spits/corridorheffingen.

In 2005 moet 50% van de betaalstroken zijn uitgerust met elektronische tolheffing.

De tolheffing in Nederland is thans van zeer beperkte omvang. Gelet op deze beperkte omvang zullen de kosten relatief hoog zijn om minstens 50% van de betaalstroken uit te rusten met elektronische tolheffing.

Fiche 16: Mededeling financiering TENs

Titel:

Mededeling van de Commissie: Ontwikkeling van het trans-Europese vervoersnetwerk: vernieuwende financieringsvormen en interoperabele elektronische tolheffing.

<i>Datum Raadsdocument:</i>	2 mei 2003
<i>Nr Raadsdocument:</i>	8893/03
<i>Nr. Commissiedocument:</i>	COM(2003)132 def
<i>Eerstverantwoordelijk ministerie:</i>	V&W i.o.m. FIN, VROM, JUST, LNV

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

De mededeling beoogt de verschillende manieren waarop vervoersinfrastructuur wordt gefinancierd in kaart te brengen, zodat mogelijkheden kunnen worden verkend voor het vergroten van de doelmatigheid van deze financieringen. Op deze wijze kan het debat over de middelen die in de toekomst moeten worden toegepast binnen de betrokken partijen weer op gang worden gebracht om zodoende de doelmatigheid van het vervoersnetwerk te garanderen. De uitgebreide Unie zal immers, als ze haar concurrerend vermogen wil behouden en vergroten, in de komende decennia voor een belangrijk deel afhankelijk zijn van dit netwerk.

De volgende ideeën worden in de mededeling geopperd:

- Een betere synergie van overheidsinvesteringen, o.a. door het instellen van een Europees vervoersfonds (zoals in de reactie van het Europees Parlement op het Witboek over een gezamenlijk vervoersbeleid bepleit), binnen het bestek van de financiële perspectieven
- Een focus op financiering van knelpunten in Europese corridors en horizontale prioriteiten (o.a. short sea shipping); dit om versnippering te voorkomen
- Het gebruik van juridische en financiële beheersstructuren die zijn gebaseerd op het model van de vennootschap naar Europees recht.
- Een actieve stimulering van de inbreng van particulier kapitaal
- De omschrijving van een stabiel en voorspelbaar kader op het gebied van tarieven voor het gebruik van infrastructuur
- Onderzoek – in het licht van de nieuwe financiële perspectieven naar verruiming van de specifieke fondsen en het gebruik van communautaire leningen of garanties voor gerichte projecten binnen de trans-Europese netwerken
- Het opzetten van een Europese organisatie die als promotor en katalysator van de projecten in het trans-Europese netwerk moet dienen.

Rechtsbasis van het voorstel: n.v.t. (mededeling)

Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement: n.v.t. (mededeling)

Instelling nieuw Comitologie-comité: n.v.t. (mededeling)

Subsidiariteit en proportionaliteit:

Hoewel het een mededeling betreft en in strikte zin subsidiariteit en proportionaliteit niet aan de orde is, is het belangrijk in deze fase al aan te tekenen dat als hier concrete voorstellen uit voort komen er op het gebied van subsidiariteit twijfels zijn.

De Gemeenschap heeft in het Verdrag een duidelijke rol toebedeeld gekregen bij de verwezenlijking van het Trans-Europese Netwerk. Er moet echter voor gewaakt worden dat de Commissie zich niet, door een te brede interpretatie van artikel 155, een te grote rol toeigent, met name op het gebied van financiële coördinatie.

Wat betreft proportionaliteit zijn de ideeën nog te weinig uitgewerkt om in te schatten of zij nodig zijn om de communautaire doelen m.b.t. de TENs te bereiken.

Consequenties voor de EU-begroting:

Geen, want het betreft een Mededeling. Als de ideeën uit de mededeling voorstellen worden zullen deze echter in de toekomst zeker consequenties voor de EU-begroting hebben. Het betreft hier niet alleen de periode (t/m 2006) van de huidige Financiële Perspectieven (FP's), maar ook van de nieuwe FP's waarover nog onderhandeld moet worden. Wat betreft het Europees vervoersfonds is reikwijdte en inhoud en daarmee ook de financiële impact op de EU-begroting nog niet duidelijk, de Commissie stelt

alleen dat een dergelijk fonds opgericht zou moeten worden binnen het bestek van de FP's. Daarnaast is ze van mening dat er een substantiële verhoging van de gemeenschapsgelden moet komen voor de totstandkoming van de TEN's. Tot slot doet de Commissie voorstellen voor het instellen van een garantiefonds (ook nog niet uitgewerkt).

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger: Omdat het merendeel van de voorstelde maatregelen nog niet is uitgewerkt is hier vooralsnog moeilijk een inschatting van te maken. Evt. financiële consequenties zullen ten laste komen van de begroting van het beleidsverantwoordelijke departement.

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen/zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering): nvt

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum inwerking treding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid: n.v.t.

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling: Gezien het grote aandeel van de Nederlandse transportsector in het Europese goederenvervoer, heeft Nederland groot belang bij een goed Europees vervoersnetwerk. Zowel de Oost-West als de Noord-Zuid corridors zijn voor Nederland van groot belang. Nederland steunt de doelstelling van de mededeling, te weten het vergroten van de doelmatigheid van financieringen in vervoersinfrastructuur en het op gang brengen van het debat over de middelen die in de toekomst moeten worden toegepast om zodoende de doelmatigheid van het vervoersnetwerk te garanderen. De voorstellen die de Commissie hiervoor doet moeten nader bestudeerd worden.

Fiche 17: Mededeling Investeren in onderzoek

Titel:

Mededeling van de Commissie. Investeren in onderzoek: Een actieplan voor Europa

<i>Datum Raadsdocument:</i>	8 mei 2003
<i>Nr Raadsdocument:</i>	8860/03
<i>Nr. Commissiedocument:</i>	COM(2003)226 def. EZ i.o.m OCW, LNV, VWS, SZW,
<i>Eerstverantwoordelijk ministerie:</i>	VROM, FIN, V&W

Behandelingstraject in Brussel: Raadswerkgroep Onderzoek, Raad Concurrentievermogen.

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel:
Het Actieplan geeft een gedetailleerde uitwerking aan de doelstelling die in maart 2002 op de Voorjaarsstop van Barcelona werd geformuleerd om de Europese onderzoeksuitgaven te verhogen van het huidige niveau van 1,9% naar 3% van het BNP, waarvan tweederde afkomstig van het bedrijfsleven. De Commissie geeft aan dat de onderzoeksinvesteringen per jaar gemiddeld met 8% zouden moeten groeien, waarvan 6% voor publieke uitgaven en 9% voor private investeringen.
De Commissie stelt een aantal acties voor op de volgende terreinen:

- Het verbeteren van de beleidsmix en gezamenlijke aanpak van onder-

zoek en innovatie. Dit geldt onder andere bij het versterken van de open methode van coördinatie en bij het instellen van zgn. Technologie Platforms.

- Het verbeteren van de effectiviteit van publieke stimulering van onderzoek en innovatie. Dat zou moeten leiden tot hogere private uitgaven aan R&D, tot een adequaat aanbod van kenniswerkers en tot het versterken van de publieke onderzoeksinfrastructuur en de wisselwerking met het bedrijfsleven.
- Het verhogen van publieke uitgaven gericht op onderzoek en innovatie. Onder andere via het beter benutten van de mogelijkheden die het staatssteunkader en publieke aanbestedingen bieden.
- Het verbeteren van de randvoorwaarden voor onderzoek en innovatie zoals intellectuele eigendomsrechten, het wegwerken van belemmerende wet- en regelgeving, mededingingsbeleid, financiële markten, fiscale wetgeving en de voorschriften voor de bedrijfsvoering bij onderzoek en innovatie.

Onder deze vier hoofdlijnen hangt een groot aantal specifieke acties.

Rechtsbasis van het voorstel: n.v.t. (mededeling)

Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement:

N.v.t.; de mededeling is ter informatie aan het Europees Parlement gestuurd.

Instelling nieuw Comitologie-comité: n.v.t. (mededeling)

Subsidiariteit en proportionaliteit: n.v.t. (mededeling)

Consequenties voor de EU-begroting:

Geen. Uit de diverse voorstellen die worden genoemd in de mededeling kunnen in de toekomst wel consequenties voor de EU-begroting voortvloeien.

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger:

De mededeling zelf heeft geen directe gevolgen; de uitwerking van de diverse voorstellen mogelijk wel. Eventuele financiële consequenties zullen ten laste gaan van de beleidsverantwoordelijke departementen.

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen/zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering): geen

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum inwerking treding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid: n.v.t.

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling:

In algemene zin is Nederland, net als de Europese Commissie, van mening dat het nu tijd is voor actie. De noodzaak voor hogere R&D-uitgaven is helder, evenals de legitimiteit van overheidsingrijpen. Nederland onderschrijft dan ook op hoofdlijnen het Actieplan. Wel ziet Nederland de volgende aandachtspunten:

- een Europees Onderzoeks- en Innovatiebeleid dat gericht is op het versterken van de concurrentiekracht van de EU, vergt een brede aanpak. De bestaande knelpunten komen in het Actieplan aan bod, maar zouden net als de 3%-doelstelling een meer richtinggevende werking op de Europese Onderzoeks- en Innovatieruimte moeten hebben;

- Nederland wil benadrukken dat de 3%-ambitie richtinggevend moet zijn voor nationaal beleid, waarbij een belangrijke rol voor het bedrijfsleven is weggelegd. Aansluiting bij nationaal beleid en budgettaire kaders zal het uitgangspunt moeten blijven; het Actieplan lijkt op bepaalde punten echter verder te gaan dan de voorgenomen methode van open coördinatie. Dit is volgens Nederland niet wenselijk;
- Nederland heeft zijn reserves bij de plannen van de Commissie om sectorspecifieke aspecten mee te nemen in stimuleringsmaatregelen. Zo lijkt de Commissie bij de oprichting van sommige Technology Platforms een sectorale insteek te kiezen. Volgens Nederland moet innovatiebeleid voornamelijk generiek van karakter zijn. Bij een specifieke insteek dienen niet economische sectoren, maar vanuit de markt als kansrijk aangedragen technologieën als leidende factor te worden gehanteerd;
- Nederland hecht aan het behoud van ruimte voor nationale afwegingen in R&D- en Innovatiebeleid. Nederland ziet een duidelijke rol voor Europa als het gaat om het bevorderen van internationale R&D-samenwerking (o.a. het Kaderprogramma, IPR-harmonisatie, wegnemen nationale barrières voor kenniswerkers) en voor het verbeteren van randvoorwaarden. De Europese Commissie schiet in dit Actieplan echter op onderdelen te ver door en wil te direct beleidsafspraken op nationaal niveau afdwingen.

Fiche 18: Mededeling betrekkingen EU – Canada

Titel:

Mededeling van de Commissie over de betrekkingen EU – Canada

<i>Datum Raadsdocument:</i>	3 juni 2003
<i>Nr Raadsdocument:</i>	10066/03
<i>Nr. Commissiedocument:</i>	COM(2003) 266 def
<i>Eerstverantwoordelijk ministerie:</i>	BZ i.o.m. EZ, JUST, V&W, OCW

Behandelingstraject in Brussel: Transatlantische Werkgroep

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

Tijdens de EU-Canada Top van 19 december 2002 werd overeengekomen om in 2003 de bilaterale relatie tussen de EU en Canada te bezien met het oog op versterking van de betrekkingen tussen de EU en Canada («grondige herijking»). De mededeling van de Commissie is een eerste bijdrage aan deze herziening. Het centrale thema is de versterking van de samenwerking op internationale onderwerpen, met name die welke onder het Gemeenschappelijk Buitenlands en Veiligheidsbeleid (GBVB) vallen. Ook geeft de Commissie in grote lijnen weer hoe zij de, tijdens de EU-Canada Top van 19 december 2002 overeengekomen «*Trade and Investment Enhancement Agreement*», denkt in te vullen. Tot slot wordt ingegaan op de samenwerking op het terrein van justitie en binnenlandse zaken; milieuvraagstukken; onderwijs, cultuur en jeugd; transport; en wetenschappelijke en technologische samenwerking.

Rode lijn in de mededeling is dat de Unie en Canada beter gebruik zouden moeten maken, met name in multilaterale fora, van de gelijke gezindheid op vele terreinen. Hiertoe moet worden gezocht naar een methode om gezamenlijke verklaringen op te zetten in daadwerkelijke operationele samenwerking zodat concrete resultaten kunnen worden behaald in de internationale arena. In de mededeling wordt voorgesteld om een stuurgroep te vormen op werkniveau met «*senior officials*» om de doelstellingen die zijn vastgesteld op hoog (politiek) niveau uit te werken en te monitoren.

De mededeling is kort voor de EU-Canada Top van 28 mei jl. uitgebracht en ter voorbereiding van de Top besproken met de Canadese counterparts. Canada zal nu een soortgelijk document opstellen waarna beide partijen gemeenschappelijke conclusies zullen trekken die zullen worden bekrachtigd tijdens de EU-Canada Top in december 2003.

Rechtsbasis van het voorstel: n.v.t. (mededeling)

Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement: n.v.t. (mededeling)

Instelling nieuw Comitologie-comité: n.v.t. (mededeling)

Subsidiariteit en proportionaliteit: n.v.t. (mededeling)

Consequenties voor de EU-begroting: geen

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger: geen

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen/zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering): geen

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum inwerking treding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid: n.v.t.

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling:
Nederland meent dat de mededeling een goede start is voor de «grondige herijking» van de betrekkingen EU-Canada. Het stuk is goed opgebouwd en biedt veel aanknopingspunten voor discussie. Nederland steunt de inhoud van de mededeling in grote lijnen maar vindt het jammer dat het stuk niet in concept met de lidstaten is besproken. Het stuk gaat immers over de toekomstige invulling van de relaties met Canada, een belangrijke partner. Nederland wenst derhalve dat de lidstaten wel vroegtijdig en regelmatig worden betrokken bij het opstellen van de gemeenschappelijke conclusies t.b.v. EU-Canada Top in december 2003. Tevens is er behoefte aan verduidelijking van de opzet van de stuurgroep.

Fiche 19: Mededeling illegale immigratie

Titel:

Mededeling betreffende de ontwikkeling van een gemeenschappelijk beleid inzake illegale immigratie, mensensmokkel en mensenhandel, buitengrenzen en de terugkeer van illegaal verblijvende personen

<i>Datum Raadsdocument:</i>	6 juni 2003
<i>nr. Raadsdocument:</i>	10289/03
<i>nr. Commissiedocument:</i>	COM(2003)323 def
<i>Eerstverantwoordelijke ministerie:</i>	JUST i.o.m. BZ, FIN, SZW, V&W, VWS, VNG

Behandelingstraject in Brussel:
Comité voor immigratie en asiel; Strategisch comité voor immigratie, grenzen en asiel, Raad Algemene Zaken en Externe Betrekkingen, Europese Raad

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

De mededeling van de Commissie is uitgebracht ter voorbereiding op de Europese Raad te Thessaloniki op 20 juni jl. Het betreft een eerste evaluatie van wat is bereikt op het gebied van illegale migratie, mensenmokkel en -handel en grensbeheer en terugkeer sinds de Europese Raad van Sevilla. Tevens doet de Commissie voorstellen voor de toekomst, die het volgende behelzen.

Het solidariteitsbeginsel moet worden bekrachtigd en geconcretiseerd op de terreinen grensbeheer, illegale immigratie, mensensmokkel en -handel en terugkeer. Dit solidariteitsbeginsel zou tot uiting moeten komen in de begrotingen in het kader van de nieuwe financiële perspectieven vanaf 2007.

Om het solidariteitsbeginsel (dat wil zeggen het principe dat lidstaten ten behoeve van elkaar lasten dragen dan wel taken verrichten) voor de periode 2004–2006 inhoud te geven, wil de Commissie een voorstel indienen voor een rechtsgrondslag voor financiële solidariteit op het terrein van de grensbeheer. Voorts stelt de Commissie de geleidelijke ontwikkeling voor van het Visa Informatie Systeem (VIS) overeenkomstig de keuzes van de Raad. Ook wil de Commissie, voor eind 2003, samen met de lidstaten onderzoeken welke elementen in aanmerking kunnen komen voor een apart financieel instrument voor terugkeer ter ondersteuning van een gemeenschappelijk terugkeerbeleid.

In de voorbereiding van de programmering voor 2004, 2005 en 2006 heeft de Commissie bedragen gereserveerd en opgenomen voor het VIS, te weten M€ 10 en ter ondersteuning van de controle van de buitengrenzen zal het ARGO budget worden verhoogd van M€ 6,5 in 2004 tot M€ 12 in 2005 en 2006. Deze programmering moet worden aangepast aan de politieke keuzes die de Europese Raad in Thessaloniki heeft gemaakt.

Volgens een eerste raming van de Commissie lopen de extrabehoeften voor 2004–2006 op tot M€ 140 ten behoeve van de ontwikkeling van het VIS, de uitvoering van een terugkeerprogramma en de instelling van een communautair solidariteitsinstrument voor het beheer van de buitengrenzen.

De Commissie stelt dat dit bedrag niet eenvoudig is te vinden binnen de bestaande budgetlijnen omdat het een groot deel van de marge binnen de begroting van rubriek 3 behelst (intern beleid. w.o. asiel en migratie). Daarom geeft de Commissie hierbij aan dat indien geen volledige dekking wordt gevonden binnen de marge eerst het VIS en de solidariteit voor de buitengrenzen wordt gefinancierd, en pas na 2006 de instelling van een Europees terugkeerinstrument nader wordt ingevuld.

De Commissie concludeert verder dat echte doeltreffendheid op het gebied van de grensbewaking pas bereikt wordt wanneer de gemeenschappelijke eenheid voor de buitengrenzen een operationeel orgaan is, dat over de bijbehorende operationele bevoegdheden en middelen beschikt. Dit zou een eerste stap zijn naar een Europese grenswacht. Wat betreft VIS stelt de Commissie dat voor eind 2003 een beleidskeuze over de invoering moeten worden gemaakt. De Commissie vraagt de Raad te onderzoeken of de operationele structuur die aan de buitengrenzen wordt gegeven ook taken moet krijgen met betrekking tot de samenwerking op het terrein van terugkeer. De Commissie zal ook voor het einde van het jaar een voorstel doen voor gemeenschappelijke minimumnormen bij terugkeer. Verder vraagt de Commissie aan de lidstaten om zich te beraden over de inzet van flankerende instrumenten bij de terug- en overnameonderhandelingen. Tot slot kondigt de Commissie aan een jaarlijks verslag uit te zullen brengen over de voortgang.

Rechtsbasis van het voorstel: art 63 lid 3 EG

Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement: n.v.t.

Instelling nieuw Comitologie-comité: n.v.t.

Subsidiariteit, proportionaliteit, deregulering:

Subsidiariteit: EU kan wél grensbewaking coördineren, uitwisselingen organiseren etc.,; grensbewaking is primair een nationale aangelegenheid. VIS doorstaat de toets van subsidiariteit wél, terwijl voor het terugkeerfonds eerst nader onderzoek van de Cie nodig is om de toegevoegde waarde van communautaire actie te kunnen beoordelen. *Proportionaliteit:* Gegeven het feit dat grensbewaking primair iets voor de lidstaten zelf is, zou dit geen aanleiding moeten zijn voor grote extra uitgaven voor de EU. Ook bij het terugkeerfonds moet eerst gekeken worden wat de toegevoegde waarde is, alvorens te kunnen instemmen.

Consequenties voor EG-begroting in EURO (per jaar):

Van de mededeling op zichzelf geen; de achterliggende voorstellen hebben wel gevolgen voor de EG-begroting, zowel voor de lopende begrotingscyclus als voor de komende jaren. De eerste raming van de Commissie bedraagt M€ 140 voor 2004–2006. Omdat dit niet op verantwoordelijke wijze gevonden kan worden in categorie 3 met inachtneming van een adequate marge, wordt nu uitgegaan van een beperkter scenario, ad M€ 80 voor deze 3 jaar. Voor 2004 wordt inmiddels gesproken over een verhoging van ARGO van M€ 15.

Financiële, personele administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger: van de mededeling

Op zichzelf geen; eventuele financiële consequenties voortvloeiend uit voorstellen in deze mededeling komen ten laste van de begroting van het beleidsverantwoordelijke departement.

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen/zelfstandige bestuursorganen. e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering:

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum inwerkingtreding (bij verordeningen en beschikking) met commentaar t.a.v. haalbaarheid: n.v.t.

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling:

In het hoofdlijnen akkoord heeft de Nederlandse regering vastgelegd dat ze de Nederlandse afdrachten aan de Europese Unie in 2007 reëel constant wil houden ten opzichte van 2006. Dit is onlangs bevestigd in een ministerraadsbesluit ten aanzien van de discussie over agenda 2007. Binnen die randvoorwaarde ziet Nederland mogelijkheden voor een groter aandeel in de EU-uitgaven na 2006 van asiel, migratie en buitenlands beleid ten koste van andere beleidscategorieën. In de huidige budgetlijnen tot 2006 kan in beperkte mate worden geschoven met de gelden binnen het bestaande budget voor asiel en migratie. Nederland heeft in dit kader belang bij het VIS, bescherming in de regio en terugkeer. Wat betreft buitengrensbeheer heeft Nederland geen belang bij financiële solidariteit. Nederland onderkent het belang van goede buitengrensbewaking, maar ziet dit primair als nationale bevoegdheid van de betrokken staat. Wel is Nederland in dit verband voor versterkte samenwerking. Ook t.a.v. het inslaan van de weg naar een operationele Europese grenswacht met

bijbehorende bevoegdheden is, zolang er niet eerst heldere afspraken zijn over de afbakening tussen nationale taken en communautaire taken, financiering uit de EU-begroting niet aan de orde. Ter verhoging van de effectiviteit van het Europese terugkeerbeleid is meer geld voor terugkeer, bijvoorbeeld voor flankerend beleid bij een T&O-verdrag wel zinvol. Of dat in de vorm van een terugkeerfonds, fondsen ten behoeve van de relaties met derde landen of in een hernieuwd EVF ter beschikking komt is van secundair belang.

Fiche 20: Mededeling Cyprus

Titel:

Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement, Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's: manieren om de economische ontwikkeling in het noordelijk deel van Cyprus te bevorderen en om het dichterbij de Unie te brengen.

<i>Datum Raadsdocument:</i>	11 juni 2003
<i>Nr Raadsdocument:</i>	10414/03
<i>Nr. Commissiedocument:</i>	COM(2003)325 def
<i>Eerstverantwoordelijk ministerie:</i>	BZ i.o.m. FIN, EZ

Behandelingstraject in Brussel:

Het voorgestelde pakket maatregelen werd overgenomen door de Europese Raad van Thessaloniki. In juli en september wordt de projectmatige invulling besproken in het PHARE-comité, waarna de RAZEB in oktober de formele beslissing tot uitvoering van het programma zal nemen. De handelsmaatregelen zullen in overleg met Cyprus worden ingevuld in het kader van de Associatieraad.

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

De Europese Raad van Kopenhagen besloot in het kader van de toetreding van Cyprus tot de Unie dat, bij gebreke van een oplossing voor het conflict op het eiland, de toepassing van het *acquis* op het noordelijk deel van het eiland zal worden opgeschort, totdat de Raad op grond van een Commissievoorstel met eenparigheid van stemmen anders besluit. In afwachting verzoekt de Raad de Commissie om in overleg met de regering van Cyprus na te gaan hoe de economische ontwikkeling van het noordelijk deel van Cyprus kan worden bevorderd en hoe het gebied nader tot de Unie kan worden gebracht.

In verband met dit verzoek heeft de Commissie de onderhavige voorstellen gedaan. Ze omvatten financiële steun ten bedrage van M€ 12 voor 2003 die zal worden aangewend voor projecten met als doel het bevorderen van de economische ontwikkeling en het dichterbij de Unie brengen van het noordelijk deel van Cyprus. Projecten kunnen worden ontwikkeld bijvoorbeeld op het gebied van ondersteuning van het MKB, infrastructuur, seminars en trainingen over het *acquis*, vertaling van het *acquis* in het Turks en ondersteuning van sociale partners. Daarnaast worden ook maatregelen voor handelsbevordering voorgesteld. Deze maatregelen betreffen het faciliteren van de export van producten uit het noordelijk deel van het eiland via het Zuiden naar de Unie. De modaliteiten hiervan worden nader uitgewerkt in overleg met onder andere de Cypriotische regering. Op dit moment is directe export vanuit het noorden van Cyprus naar de Unie niet mogelijk, omdat exportdocumenten die zijn uitgegeven in het noorden van het eiland niet worden geaccepteerd onder het Associatieakkoord met Cyprus.

In de Mededeling wordt het pakket een politiek signaal van de Unie ter ondersteuning van de Noord-Cypriotische gemeenschap genoemd. Dit

signaal werd afgegeven tijdens de Europese Raad van Kopenhagen, toen tot voorbereiding van het pakket werd besloten en toen tevens werd besloten Cyprus tot de EU toe te laten.

Rechtsbasis van het voorstel: n.v.t. (mededeling)

Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement:

N.v.t. (mededeling). De aanwending van financiële middelen zal worden bekrachtigd door de RAZEB. Besluitvorming over handelsmaatregelen vindt plaats in het kader van het Associatieakkoord met Cyprus.

Instelling nieuw Comitologie-comité: Nee.

Subsidiariteit en proportionaliteit:

Strikt genomen n.v.t. (mededeling). De Unie is het aangewezen orgaan om de in de mededeling aangekondigde maatregelen te treffen. Het doel van de projecten is immers toenadering tot de Unie als geheel. De regeling laat ruimte aan de lidstaten om bilateraal projecten te ontwikkelen. Op het gebied van handelsmaatregelen is de Gemeenschap exclusief bevoegd.

Consequenties voor de EU-begroting:

De middelen (M€ 12 voor 2003) worden gevonden door herschikking binnen de begroting (categorie 4). De Raad heeft hiertoe inmiddels een besluit genomen (rechtsbasis hiervoor is de Verordening betreffende pre-accessiesteun aan Cyprus en Malta, nr. 555/2000 d.d. 13 maart 2000), toepasbaar tot en met 31 december 2003. Indien voor 2004 geen oplossing voor het conflict op het eiland is gevonden, zal de Commissie tijdig een voorstel presenteren voor een creatie van een rechtsbasis voor voortzetting van de steun in 2004.

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger: Geen.

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen/zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering): Geen.

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum inwerking treding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid:

N.v.t. (mededeling). De uitvoering van de in de mededeling aangekondigde voorstellen is reeds in voorbereiding, zodat projecten nog in 2003 kunnen worden gestart. Dit is haalbaar.

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling:

- Uitvoering van de maatregelen maakt integratie van het noordelijk deel van Cyprus in de EU na het vinden van een oplossing voor het conflict op het eiland gemakkelijker.
 - De uitvoering van de maatregelen zal mogelijk bijdragen aan het dichterbij brengen van een oplossing voor het conflict op het eiland.
- Nederland heeft, net als de andere EU-lidstaten, belang bij oplossing van het conflict op Cyprus en een zo voorspoedig mogelijke integratie van het noordelijk deel na het vinden van een oplossing. Nederland kan de voorstellen daarom steunen.

Titel:

Initiatief van de Helleense Republiek met het oog op de aanneming van een beschikking van de Raad houdende vaststelling van de minimumaanduidingen voor signalisatie.

Datum Raadsdocument: 13 mei 2003
Nr Raadsdocument: 8830/03
Nr. Commissiedocument: n.v.t. (lidstaatinitiatief)
Eerstverantwoordelijk ministerie: JUST i.o.m. DEF, FIN

Behandelingstraject in Brussel:

Wergroep grenzen, Strategisch comité voor immigratie, grenzen en asiel, JBZ-Raad

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

De bestaande aanduidingen die op de borden aan de buitengrensdorlaatposten van de luchtgrenzen worden gebruikt om personen die het grondgebied van de lidstaten binnenkomen en/of verlaten van elkaar te scheiden¹ moeten worden geactualiseerd. Reden is de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER) alsook de recent gesloten overeenkomst met Zwitserland over het vrije verkeer van personen.

Op eenvormige wijze zal worden vastgesteld welke aanduidingen minimaal moeten worden gebruikt voor de nieuwe signalisatie. Indien lidstaten wensen te voorzien in aparte trajecten aan de land en zeebuitengrenzen zal dezelfde signalisatie worden gebruikt.

Rechtsbasis van het voorstel:

Artikel 62 lid 2 onder a EG-verdrag

Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement:

Raad: eenparigheid – EP: Adviesprocedure

Instelling nieuw Comitologie-comité:

Subsidiariteit en proportionaliteit: Subsidiariteits toets: positief.

Subsidiariteit: de beschikking is een rechtshandeling die voortbouwt op het Schengenacquis of is daaraan verbonden, zoals bedoeld in artikel 3 lid 2 van de toetredingsacte.

Proportionaliteit: positief. De beschikking geeft de minimumnormen voor de bebording aan, maar laat de lidstaten voldoende ruimte voor nationale besluiten.

Consequenties voor de EU-begroting: Geen

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger: Geen

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen/zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering): n.v.t.

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum inwerkingtreding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid:

1 Januari 2004

¹ Zoals vervat in Besluit SCH-Comex (94) 17. 4e herz. van het Uitvoerend Comité van Schengen van 22 december 1994.

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling:

Het aanpassen van de signalisatie aan de Schengen-buitengrenzen komt voort uit een recent gesloten akkoord met Zwitserland. Ten behoeve van een soepele afhandeling van personen die de Schengen buitengrenzen willen overschrijden kan het nuttig zijn aparte rijen te vormen voor EUEER- Zwitserse onderdanen en voor andere ingezetenen. Hiervoor moet de tekst op de borden aan de grens worden aangepast. Tevens wordt met deze beschikking de mogelijkheid gecreëerd om het onderscheid dat nu nog bestaat tussen luchtgrens (wel verschillende rijen aan de grens) en zeeen landgrens (geen verschillende rijen aan de grens) op te heffen in die zin dat het in alle gevallen mogelijk wordt om verschillende rijen aan de grens te vormen.

Van belang voor de uitvoering van de regel is dat deze niet dwingend is. Bij een laag aanbod van passagiers aan deze grenzen blijft de mogelijkheid bestaan om slechts één rij (alle nationaliteiten) te gebruiken. Dit is van belang voor een efficiënte inzet van grensbewakingspersoneel.

Fiche 22: Mededeling Follow-up witboek jeugd

Titel:

Mededeling van de Commissie aan de Raad betreffende de follow-up van het Witboek «Een nieuw elan voor Europa's jeugd» – Voorstel tot gemeenschappelijke doelstellingen inzake participatie en informatie van jongeren naar aanleiding van de Resolutie van de Raad van 27 juni 2002 betreffende het kader voor Europese samenwerking in jeugdzaken

<i>Datum Raadsdocument:</i>	15 april 2003
<i>Nr Raadsdocument:</i>	8489/03
<i>Nr. Commissiedocument:</i>	COM(2003)184 def.
<i>Eerstverantwoordelijk ministerie:</i>	VWS i.o.m. BZ, BZK, FIN, OCW, SZW, VNG

Behandelingstraject in Brussel:

Raadswerkgroep Jeugd, Raad voor Onderwijs, Jeugdzaken en Cultuur

Achtergrond, korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

De Raad voor Onderwijs, Jeugdzaken en Cultuur heeft vorig jaar mei ingestemd met nadere uitwerking van de open coördinatiemethode voor jeugdzaken. In dit verband hebben de lidstaten in juli 2002 vragenlijsten ontvangen van de Commissie en in oktober 2002 ingevuld geretourneerd over twee van de vier prioriteiten uit het Witboek, namelijk participatie (bevordering actief burgerschap) en informatie (toegankelijkheid, verspreiding). De Commissie heeft thans een syntheserapport van de antwoorden opgesteld en op basis daarvan voorstellen voor algemene doelstellingen voor participatie en informatie gedaan. Daarnaast doet de Commissie een voorstel voor mechanismen voor de uitvoering en de follow-up hiervan. Zij neemt daarbij nadrukkelijk het subsidiariteitsbeginsel in acht.

De Commissie stelt als algemene doelstelling voor participatie voor dat maatregelen ter stimulering van jongeren om actieve burgers te worden, ingevoerd en ondersteund worden en dat hun daadwerkelijke deelname aan het democratisch leven bevorderd wordt. Ter verwezenlijking van deze algemene doelstelling worden als deeldoelstellingen voorgesteld:

- een actievere maatschappelijke rol voor jongeren binnen de gemeenschap waarin zij leven
- betere participatie van jongeren in de mechanismen van de representatieve democratie
- leren participeren.

Ter uitwerking van deze deeldoelstellingen op het terrein van participatie stelt de Commissie enkele hoofdlijnen voor het beleid voor.

De Commissie stelt als algemene doelstelling voor informatie voor: verbetering van de toegang tot kwalitatief hoogwaardige informatie voor jongeren om zo hun deelname aan het openbare leven en hun ontwikkeling tot actieve en verantwoordelijke burgers in een uitgebreide Europese Unie te bevorderen. Ter verwezenlijking van deze algemene doelstelling worden als deeldoelstellingen voorgesteld:

- verbetering van de toegang van jongeren tot informatiediensten
- aanbod van kwalitatief hoogwaardige informatie
- bevordering van de rol van jongeren bij de formulering en verspreiding van informatie.

Ter uitwerking van deze deeldoelstellingen op het terrein van informatie stelt de Commissie enkele benaderingen voor.

De Commissie doet tevens enkele voorstellen voor de uitvoering en de follow-up van de voorstellen. Zo moeten alle voor participatie en informatie voorgestelde gemeenschappelijke doelstellingen, die een samenhangend en ondeelbaar geheel vormen, verwerkelijkt worden. Daarbij moet iedere lidstaat op grond van de eigen situatie bepalen welke maatregelen er voor de uitvoering en follow-up op nationaal niveau moeten worden genomen. Voor regelmatige uitwisseling van ervaringen stelt de Commissie voor dat er bijeenkomsten van de directeurs-generaal jeugd volgens een vastgesteld tijdschema worden gehouden, eventueel voorbereid door werkgroepen. Over de uitvoering moeten de lidstaten nationale verslagen opstellen, te beginnen in 2005. Op basis daarvan zal de Commissie een voortgangsverslag opstellen ten behoeve van de Raad. Op basis van de voorstellen van de Commissie zal de Raad de gemeenschappelijke doelstellingen voor participatie en informatie bekrachtigen, wijzigen of aanpassen.

De voorstellen voor gemeenschappelijke doelstellingen voor participatie en informatie zijn tijdens de Raad (Onderwijs, Jeugdzaken en Cultuur) van 5 en 6 mei 2003 door de Commissie gepresenteerd. Het is de bedoeling dat de besluitvorming over deze voorstellen zal plaatsvinden tijdens de Raad van november 2003.

Rechtsbasis van het voorstel: n.v.t. (mededeling)

Besluitvormingsprocedure en rol Europees Parlement: n.v.t. (mededeling)

Instelling nieuw Comitologie-comité: n.v.t. (mededeling)

Subsidiariteit en proportionaliteit:

Positief. De Commissie heeft aangegeven dat bij de opstelling, uitvoering en follow-up van de gemeenschappelijke doelstellingen de bevoegdheden van de lidstaten en het subsidiariteitsbeginsel niet uit het oog moeten worden verloren. Naar de overtuiging van Nederland is voorwaarde dat de uitvoering en follow-up van de gemeenschappelijke doelstellingen niet leiden tot een verruiming van de competentie van de Commissie. Mocht aan deze voorwaarde niet worden voldaan, dan zal Nederland op het positieve oordeel terugkomen.

Consequenties voor de EU-begroting: Geen.

Financiële, personele en administratieve consequenties voor de rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger: geen

Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving/beleid, (informatie over het inschakelen van nationale agentschappen/zelfstandige bestuursorganen e.d., implementatie en uitvoering, notificatie en handhaving en/of sanctionering): n.v.t.

Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen) dan wel voorgestelde datum inwerkingtreding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid: n.v.t.

Nederlandse belangen en eerste algemene standpuntbepaling:

Nederland staat positief tegenover de door de Commissie geleverde inspanningen om algemene doelstellingen te formuleren voor participatie en informatie van jongeren.

Specifiek voor de aanpak van jeugdwerkloosheid heeft het Nederlandse kabinet een plan ontwikkeld (Plan van aanpak jeugdwerkloosheid) en naar de Tweede Kamer gezonden waarin maatregelen zijn opgenomen om te voorkomen dat jongeren zonder startkwalificatie het onderwijs verlaten (preventief en curatief) alsook maatregelen om jongeren zo snel mogelijk in contact te brengen met werk. Hierbij gaat het zowel om formele als niet formele manieren van leren en waardering van elders verworven competenties. Plaatsing op een stageplaats, leer-werkbaan in combinatie met scholing moet jongeren alsnog een startkwalificatie doen behalen dan wel een kwalificatie die nodig is om een eenmaal verworven functie te kunnen uitoefenen.

Met het Plan van aanpak jeugdwerkloosheid wil het kabinet bereiken dat de verwachte stijging van de jeugdwerkloosheid in de periode 2003–2007 binnen een bandbreedte van 10 tot 12 procent beperkt blijft.

In het kader van de voorstellen voor de follow-up acht Nederland rapportages (in een lichte vorm) noodzakelijk om op die manier na te kunnen gaan of de algemene doelstellingen worden geïmplementeerd en wat de goede praktijken daarbij zijn. Welke termijnen daarvoor het meest geschikt zijn dient nog te worden bestudeerd.